

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 112

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 63
8 aprilie 2020

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

ACTE ADOPTATE DE ORGANISME CREATE PRIN ACORDURI INTERNAȚIONALE

- ★ Decizia nr. 1/2015 a Comitetului mixt veterinar instituit prin Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind comerțul cu produse agricole din 17 decembrie 2015 în ceea ce privește modificarea apendicelor 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 și 11 din anexa 11 la acord [2020/498] 1

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACTE ADOPTATE DE ORGANISME CREATE PRIN ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA NR. 1/2015 a COMITETULUI MIXT VETERINAR INSTITUIT PRIN ACORDUL DINTRE COMUNITATEA EUROPEANĂ ȘI CONFEDERAȚIA ELVEȚIANĂ PRIVIND COMERȚUL CU PRODUSE AGRICOLE

din 17 decembrie 2015

în ceea ce privește modificarea apendicelor 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 și 11 din anexa 11 la acord
[2020/498]

COMITETUL MIXT VETERINAR,

având în vedere Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind comerțul cu produse agricole ⁽¹⁾,
în special articolul 19 alineatul (3) din anexa 11,

întrucât:

- (1) Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind comerțul cu produse agricole (denumit în continuare „Acordul agricol”) a intrat în vigoare la 1 iunie 2002.
- (2) În conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din anexa 11 la Acordul agricol, Comitetul mixt veterinar instituit prin Acordul agricol (denumit în continuare „Comitetul mixt veterinar”) are sarcina de a examina orice chestiune referitoare la anexa respectivă și la punerea în aplicare a acesteia și de a-și asuma atribuțiile prevăzute în aceasta. Articolul 19 alineatul (3) din anexa respectivă abilitează Comitetul mixt veterinar să modifice apendicele din aceasta, în special în scopul de a le adapta și actualiza.
- (3) Decizia nr. 2/2003 a Comitetului mixt veterinar ⁽²⁾ a modificat apendicele 1, 2, 3, 4, 5, 6 și 11 din anexa 11 la Acordul agricol pentru prima dată.
- (4) Decizia nr. 1/2013 a Comitetului mixt veterinar ⁽³⁾ a modificat ultima dată apendicele 1, 2, 3, 5, 6 și 10 din anexa 11 la Acordul agricol.
- (5) Mai multe dispoziții legislative ale Elveției și ale Uniunii Europene au fost modificate sau actualizate de la ultima modificare a apendicelor 1, 2, 3, 5, 6 și 10 din anexa 11 la Acordul agricol prin Decizia nr. 1/2013 a Comitetului mixt veterinar. Având în vedere amploarea modificărilor efectuate, este necesară actualizarea trimiterilor la legislațiile respective.

⁽¹⁾ JO L 114, 30.4.2002, p. 132.

⁽²⁾ Decizia nr. 2/2003 a Comitetului mixt veterinar instituit prin Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind comerțul cu produse agricole din 25 noiembrie 2003 privind modificarea apendicelor 1, 2, 3, 4, 5, 6 și 11 din anexa 11 la acord (2004/78/CE) (JO L 23, 28.1.2004, p. 27).

⁽³⁾ Decizia nr. 1/2013 a Comitetului mixt veterinar instituit prin Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind comerțul cu produse agricole din 22 februarie 2013 cu privire la modificarea apendicelor 1, 2, 3, 5, 6 și 10 din anexa 11 la acord (2013/479/UE) (JO L 264, 5.10.2013, p. 1).

- (6) Oficiul Veterinar Federal a fost transferat în cadrul Departamentului Federal al Afacerilor Interne la 1 ianuarie 2013 și a fost fuzionat într-un nou oficiu împreună cu Divizia pentru Siguranța Alimentară din cadrul Oficiului Federal pentru Sănătate Publică la 1 ianuarie 2014. Noul oficiu a fost denumit Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare. În urma fuziunii a fost necesară modificarea mai multor texte legislative.
- (7) Elveția a trimis Comitetului mixt veterinar planul său care precizează măsurile pe care intenționează să le pună în practică pentru autorizarea unităților sale în conformitate cu articolul 3 din Directiva 2009/158/CE a Consiliului ⁽⁴⁾. În conformitate cu dispozițiile din acord, Comitetul mixt veterinar deține competența de a recunoaște planul menționat.
- (8) Elveția beneficiază până la 31 decembrie 2014 de posibilitatea de derogare în ceea ce privește examenul de depistare a prezenței *Trichinella* în carcasele și carnea provenind de la porcii domestici pentru îngrășare și sacrificare din abatoarele cu capacitate mică. Carcasele și carnea menționate, precum și produsele din carne provenite din acestea, sunt marcate cu o marcă de sănătate specială și nu pot face obiectul schimburilor comerciale cu statele membre ale Uniunii Europene în conformitate cu dispozițiile articolului 9a din Ordonanța DFI din 23 noiembrie 2005 privind produsele alimentare de origine animală (RS 817.022.108). Regulamentul (CE) nr. 216/2014 al Comisiei ⁽⁵⁾ modifică normele specifice aplicabile controalelor oficiale privind prezența *Trichinella* în carne și prevede autorizarea aplicării diferite a anumitor dispoziții. Pentru a permite adaptarea progresivă a practicilor elvețiene actuale, este oportună prelungirea până la 31 decembrie 2016 a posibilității de derogare în ceea ce privește examenul de depistare a prezenței *Trichinella*.
- (8a) Pentru a evita o întrerupere a practicilor existente și funcționale și pentru a asigura o continuitate juridică care nu ar avea consecințe negative previzibile, este oportună aplicarea retroactivă a prezentei decizii cu efect de la 1 ianuarie 2015.
- (9) Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.
- (10) Apendicele 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 și 11 din anexa 11 la Acordul agricol ar trebui modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Apendicele 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 și 11 din anexa 11 la Acordul agricol se modifică în conformitate cu anexele I-IX la prezenta decizie.

Articolul 2

Dosarul trimis de Elveția referitor la planul care precizează măsurile pe care intenționează să le pună în practică pentru autorizarea unităților sale în conformitate cu articolul 3 din Directiva 2009/158/CE se consideră ca fiind în conformitate cu cerințele Directivei 2009/158/CE.

Articolul 3

Prezenta decizie, redactată în dublu exemplar, este semnată de copreședinți sau de alte persoane autorizate să acționeze în numele părților la Acordul agricol.

⁽⁴⁾ Directiva 2009/158/CE a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul intracomunitar și importurile din țări terțe de păsări de curte și de ouă pentru incubajie (JO L 343, 22.12.2009, p. 74).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 216/2014 al Comisiei din 7 martie 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2075/2005 de stabilire a normelor specifice aplicabile controalelor oficiale privind prezența de *Trichinella* în carne (JO L 69, 8.3.2014, p. 85).

Articolul 4

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Se aplică retroactiv cu efect de la 1 ianuarie 2015.

Adoptată la Berna, 17 decembrie 2015.

Pentru Confederația Elvețiană
Lorenzo TERZI

Pentru Uniunea Europeană
Hans WYSS

ANEXA I

Apendicele 1 din anexa 11 la Acordul agricol se înlocuiește cu următorul text:

„APENDICELE 1

MĂSURI DE COMBATERE/NOTIFICARE A BOLILOR

I. Febra aftoasă

A. LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
Directiva 2003/85/CE a Consiliului din 29 septembrie 2003 privind măsurile comunitare de combatere a febrei aftoase, de abrogare a Directivei 85/511/CEE și a Deciziilor 84/531/CEE și 91/665/CEE și de modificare a Directivei 92/46/CEE (JO L 306, 22.11.2003, p. 1).	1. Legea privind epizootiile (LFE; RS 916.40) din 1 iulie 1966, în special articolele 1-10b (obiective de combatere, măsuri împotriva epizootiilor foarte contagioase) și 57 (dispoziții tehnice de punere în aplicare, colaborare internațională); 2. Ordonanța privind epizootiile (OFE; RS 916.401) din 27 iunie 1995, în special articolele 2 (epizootii foarte contagioase), 49 (manipularea microorganismelor patogene pentru animale), 73 și 74 (curățare, dezinsecție, 77-98 (dispoziții comune privind epizootiile foarte contagioase), 99-103 (măsuri specifice privind combaterea febrei aftoase). 3. Ordonanța din 28 iunie 2000 privind organizarea Departamentului Federal al Afacerilor Interne (Org DFI; RS 172.212.1), în special articolul 12 (laboratorul de referință, înregistrare, control și punerea la dispoziție a vaccinului contra febrei aftoase).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

1. Comisia și Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare își notifică reciproc intenția de a efectua o vaccinare de urgență. În caz de extremă urgență, notificarea se referă la decizia adoptată și la modalitățile de punere în aplicare a acesteia. În orice caz, în cel mai scurt timp se angajează consultări în cadrul Comitetului mixt veterinar.
2. În temeiul articolului 97 din Ordonanța privind epizootiile, Elveția dispune de un plan de urgență publicat pe site-ul internet al Oficiului Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare.
3. Laboratorul comun de referință pentru identificarea virusului febrei aftoase este: The Pirbright Institute, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Surrey, GU24 0NF, United Kingdom. Elveția suportă cheltuielile care îi revin pentru operațiunile care decurg din această desemnare. Funcțiile și sarcinile acestui laborator sunt cele prevăzute în anexa XIV la Directiva 2003/85/CE.

II. Pesta porcină clasică

A. LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
Directiva 2001/89/CE a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind măsurile comunitare pentru controlul pestei porcine clasice (JO L 316, 1.12.2001, p. 5).	1. Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40), în special articolele 1-10b (obiective de combatere, măsuri împotriva epizootiilor foarte contagioase) și 57 (dispoziții tehnice de punere în aplicare, colaborare internațională); 2. Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401), în special articolele 2 (epizootii foarte contagioase), 40 și 47 (eliminarea subproduselor de origine animală), 49 (manipularea microorganismelor patogene pentru animale), 73 și 74 (curățenie, dezinsecție și dezinsecție), 77-98 (dispoziții comune privind epizootiile foarte contagioase), 116-121 (constatarea pestei porcine cu ocazia sacrificării, măsuri specifice privind combaterea pestei porcine); 3. Ordonanța din 28 iunie 2000 privind organizarea Departamentului Federal al Afacerilor Interne (Org DFI; RS 172.212.1), în special articolul 12 (laboratorul de referință); 4. Ordonanța din 25 mai 2011 privind eliminarea subproduselor de origine animală (OESPA; RS 916.441.22).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

1. Comisia și Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare își notifică reciproc intenția de a efectua o vaccinare de urgență. Se organizează consultări în cel mai scurt termen în cadrul Comitetului mixt veterinar.
2. Dacă este necesar și în temeiul articolului 117 alineatul (5) din Ordonanța privind epizootiile, Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare adoptă dispoziții tehnice de punere în aplicare privind ștampilarea și tratarea cărnii care provine din zone de protecție și de supraveghere.
3. În temeiul articolului 121 din Ordonanța privind epizootiile, Elveția dispune de un plan de eradicare a pestei porcine clasice la porcii sălbatici în conformitate cu articolele 15 și 16 din Directiva 2001/89/CE.
4. În temeiul articolului 97 din Ordonanța privind epizootiile, Elveția dispune de un plan de urgență publicat pe site-ul internet al Oficiului Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare.
5. Responsabilitatea punerii în aplicare a controalelor la fața locului revine Comitetului mixt veterinar, în special în temeiul articolului 21 din Directiva 2001/89/CE și al articolului 57 din Legea privind epizootiile.
6. Dacă este necesar, în temeiul articolului 89 alineatul (2) din Ordonanța privind epizootiile, Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare adoptă dispoziții tehnice de punere în aplicare privind controlul serologic al porcilor în zonele de protecție și de supraveghere în conformitate cu capitolul IV din anexa la Decizia 2002/106/CE a Comisiei ^(*).
7. Laboratorul comun de referință pentru pesta porcină clasică este: Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule Hannover, 15 Bünteweg 17, 30559 Hannover, Deutschland. Elveția suportă cheltuielile care îi revin pentru operațiunile care decurg din această desemnare. Funcțiile și sarcinile acestui laborator sunt cele prevăzute în anexa IV la Directiva 2001/89/CE.

III. Pesta porcină africană

A. LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
Directiva 2002/60/CE a Consiliului din 27 iunie 2002 de stabilire a dispozițiilor specifice de combatere a pestei porcine africane și de modificare a Directivei 92/119/CEE în ceea ce privește boala Teschen și pesta porcină africană (JO L 192, 20.7.2002, p. 27).	1. Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40), în special articolele 1-10b (obiective de combatere, măsuri împotriva epizootiilor foarte contagioase) și 57 (dispoziții tehnice de punere în aplicare, colaborare internațională); 2. Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401), în special articolele 2 (epizootii foarte contagioase), 40 și 47 (eliminarea subproduselor de origine animală), 49 (manipularea microorganismelor patogene pentru animale); 73 și 74 (curățenie, dezinsecție și dezinsecție), 77-98 (dispoziții comune privind epizootiile foarte contagioase), 116-121 (constatarea pestei porcine cu ocazia sacrificării, măsuri specifice privind combaterea pestei porcine); 3. Ordonanța din 28 iunie 2000 privind organizarea Departamentului Federal al Afacerilor Interne (Org DFI; RS 172.212.1), în special articolul 12 (laboratorul de referință); 4. Ordonanța din 25 mai 2011 privind eliminarea subproduselor de origine animală (OESPA; RS 916.441.22).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

1. Laboratorul de referință al Uniunii Europene pentru pesta porcină africană este: Centro de Investigación en Sanidad Animal, 28130 Valdeolmos, Madrid, España. Elveția suportă cheltuielile care îi revin pentru operațiunile care decurg din această desemnare. Funcțiile și sarcinile acestui laborator sunt cele prevăzute în anexa V la Directiva 2002/60/CE.
2. În temeiul articolului 97 din Ordonanța privind epizootiile, Elveția dispune de un plan de urgență publicat pe site-ul internet al Oficiului Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare.
3. Dacă este necesar, în temeiul articolului 89 alineatul (2) din Ordonanța privind epizootiile, Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare va adopta dispoziții tehnice de punere în aplicare în conformitate cu dispozițiile Deciziei 2003/422/CE a Comisiei ^(**) privind modalitățile de diagnosticare a pestei porcine africane.
4. Responsabilitatea punerii în aplicare a controalelor la fața locului revine Comitetului mixt veterinar, în special în temeiul articolului 20 din Directiva 2002/60/CE și al articolului 57 din Legea privind epizootiile.

IV. Pesta cabalină africană

A. LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
Directiva 92/35/CEE a Consiliului din 29 aprilie 1992 de stabilire a normelor de control și a măsurilor pentru combaterea pestei cabaline africane (JO L 157, 10.6.1992, p. 19).	1. Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40), în special articolele 1-10b (obiective de combatere, măsuri împotriva epizootiilor foarte contagioase) și 57 (dispoziții tehnice de punere în aplicare, colaborare internațională); 2. Ordonanța privind epizootiile din 27 iunie 1995 (OFE; RS 916.401), în special articolele 2 (epizootii foarte contagioase), 49 (manipularea microorganismelor patogene pentru animale), 73 și 74 (curățare, dezinsecție și dezinsecție), 77-98 (dispoziții comune privind epizootiile foarte contagioase), 112-112f (măsuri specifice privind combaterea pestei cabaline africane). 3. Ordonanța din 28 iunie 2000 privind organizarea Departamentului Federal al Afacerilor Interne (Org DFI; RS 172.212.1), în special articolul 12 (laboratorul de referință); 4. Ordonanța din 25 mai 2011 privind eliminarea subproduselor de origine animală (OESPA; RS 916.441.22).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

1. În cazul în care în Elveția apare o epizootie deosebit de gravă, Comitetul mixt veterinar se reunește pentru examinarea situației. Autoritățile competente elvețiene se angajează să ia măsurile necesare, în conformitate cu rezultatele acestei examinări.
2. Laboratorul comun de referință pentru pesta cabalină africană este: Laboratorio de Sanidad y Producción Animal, Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, 28110 Algete, Madrid, España. Elveția suportă cheltuielile care îi revin pentru operațiunile care decurg din această desemnare. Funcțiile și sarcinile acestui laborator sunt prevăzute în anexa III la Directiva 92/35/CEE.
3. Responsabilitatea punerii în aplicare a controalelor la fața locului revine Comitetului mixt veterinar, în special în temeiul articolului 16 din Directiva 92/35/CEE și al articolului 57 din Legea privind epizootiile.
4. În temeiul articolului 97 din Ordonanța privind epizootiile, Elveția dispune de un plan de urgență publicat pe site-ul internet al Oficiului Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare.

V. Gripa aviară

A. LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
Directiva 2005/94/CE a Consiliului din 20 decembrie 2005 privind măsurile comunitare de combatere a influenței aviare și de abrogare a Directivei 92/40/CEE (JO L 10, 14.1.2006, p. 16).	1. Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40), în special articolele 1-10b (obiective de combatere, măsuri împotriva epizootiilor foarte contagioase) și 57 (dispoziții tehnice de punere în aplicare, colaborare internațională);

Uniunea Europeană	Elveția
	2. Ordonanța privind epizootiile din 27 iunie 1995 (OFE; RS 916.401), în special articolele 2 (epizootii foarte contagioase), 49 (manipularea microorganismelor patogene pentru animale), 73 și 74 (curățare, dezinsecție și dezinsecție), 77-98 (dispoziții comune privind epizootiile foarte contagioase), 122-122f (măsuri specifice privind gripa aviară); 3. Ordonanța din 28 iunie 2000 privind organizarea Departamentului Federal al Afacerilor Interne (Org DFI; RS 172.212.1), în special articolul 12 (laboratorul de referință).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

1. Laborator de referință al Uniunii Europene pentru gripa aviară este: Animal Health and Veterinary Laboratory Agency AHVLA Corporate Headquarters (Weybridge), Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey, KT15 3NB, United Kingdom. Elveția suportă cheltuielile care îi revin pentru operațiunile care decurg din această desemnare. Funcțiile și sarcinile acestui laborator sunt prevăzute de punctul 2 din anexa VII la Directiva 2005/94/CE.
2. În temeiul articolului 97 din Ordonanța privind epizootiile, Elveția dispune de un plan de urgență publicat pe site-ul internet al Oficiului Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare.
3. Responsabilitatea punerii în aplicare a controalelor la fața locului revine Comitetului mixt veterinar, în special în temeiul articolului 60 din Directiva 2005/94/CE și al articolului 57 din Legea privind epizootiile.

VI. Boala de Newcastle

A. LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
Directiva 92/66/CEE a Consiliului din 14 iulie 1992 de stabilire a măsurilor comunitare de combatere a maladii de Newcastle (JO L 260, 5.9.1992, p. 1).	1. Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40), în special articolele 1-10b (obiective de combatere, măsuri împotriva epizootiilor foarte contagioase) și 57 (dispoziții tehnice de punere în aplicare, colaborare internațională); 2. Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401), în special articolele 2 (epizootii foarte contagioase), 40 și 47 (eliminarea subproduselor de origine animală), 49 (manipularea microorganismelor patogene pentru animale), 73 și 74 (curățenie, dezinsecție și dezinsecție), 77-98 (dispoziții comune privind epizootiile foarte contagioase), 123-125 (măsuri specifice privind boala de Newcastle); 3. Ordonanța din 28 iunie 2000 privind organizarea Departamentului Federal al Afacerilor Interne (Org DFI; RS 172.212.1), în special articolul 12 (laboratorul de referință); 4. Ordonanța din 25 mai 2011 privind eliminarea subproduselor de origine animală (OESPA; RS 916.441.22).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

1. Laborator de referință al Uniunii Europene pentru boala de Newcastle este: Animal Health and Veterinary Laboratory Agency AHVLA Corporate Headquarters (Weybridge), Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey, KT15 3NB, United Kingdom. Elveția suportă cheltuielile care îi revin pentru operațiunile care decurg din această desemnare. Funcțiile și sarcinile acestui laborator sunt cele prevăzute în anexa V la Directiva 92/66/CEE.
2. În temeiul articolului 97 din Ordonanța privind epizootiile, Elveția dispune de un plan de urgență publicat pe site-ul internet al Oficiului Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare.
3. Informațiile prevăzute la articolele 17 și 19 din Directiva 92/66/CEE intră în sfera de competență a Comitetului mixt veterinar.
4. Responsabilitatea punerii în aplicare a controalelor la fața locului revine Comitetului mixt veterinar, în special în temeiul articolului 22 din Directiva 92/66/CE și al articolului 57 din Legea privind epizootiile.

VII. Boli ale peștilor și moluștelor

A. LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
Directiva 2006/88/CE a Consiliului din 24 octombrie 2006 privind cerințele de sănătate animală pentru animale și produse de acvacultură și privind prevenirea și controlul anumitor boli la animalele de acvacultură (JO L 328, 24.11.2006, p. 14).	1. Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40), în special articolele 1-10 (măsuri împotriva epizootiilor) și 57 (dispoziții tehnice de punere în aplicare, colaborare internațională); 2. Ordonanța privind epizootiile din 27 iunie 1995 (OFE; RS 916.401), în special articolele 3-5 (epizootiile vizate), 21-23 (înregistrarea unităților de acvacultură, controlul efectivelor și alte obligații, supraveghere sanitară), 61 (obligațiile concesionarilor unui drept de pescuit și ale organelor însărcinate cu supravegherea pescuitului), 62-76 (măsuri generale de combatere), 277-290 (măsuri comune și specifice privind bolile peștilor, laboratorul de diagnostic).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

1. În prezent, creșterea stridiilor plate nu se practică în Elveția. În cazul apariției bonamiozei sau marteiliozei, Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare se angajează să ia măsurile de urgență necesare, în conformitate cu reglementările Uniunii Europene, în temeiul articolului 57 din Legea privind epizootiile.
2. În vederea combaterii bolilor peștilor și ale moluștelor, Elveția aplică Ordonanța privind epizootiile, în special articolele 61 (obligațiile proprietarilor și ale concesionarilor unui drept de pescuit și ale organelor însărcinate cu supravegherea pescuitului), 62-76 (măsuri generale de combatere), 277-290 (măsuri specifice privind bolile animalelor acvatice, laboratorul de diagnostic), precum și 291 (epizootii care trebuie supravegheate).
3. Laboratorul de referință al Uniunii Europene pentru bolile crustaceelor este Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (CEFAS), Weymouth Laboratory, United Kingdom. Laboratorul de referință al Uniunii Europene pentru bolile peștilor este National Veterinary Institute, Technical University of Denmark, Artillerivej 2, 8200 Århus, Danmark. Laboratorul de referință al Uniunii Europene pentru bolile moluștelor este Laboratoire IFREMER, BP 133, 17390 La Tremblade, France. Elveția suportă cheltuielile care îi revin pentru operațiunile care decurg din aceste desemnări. Funcțiile și sarcinile acestor laboratoare sunt cele prevăzute în partea I a anexei VI la Directiva 2006/88/CE.

4. Responsabilitatea punerii în aplicare a controalelor la fața locului revine Comitetului mixt veterinar, în special în temeiul articolului 58 din Directiva 2006/88/CE și al articolului 57 din Legea privind epizootiile.

VIII. Encefalopatii spongiforme transmisibile

A. LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă (JO L 147, 31.5.2001, p. 1).	- Ordonanța din 23 aprilie 2008 privind protecția animalelor (OPAn; RS 455.1), în special articolul 184 (proceduri de asomare); - Ordonanța din 18 aprilie 2007 privind importul, tranzitul și exportul de animale și produse de origine animală (OITE; RS 916.443.10); - Legea din 9 octombrie 1992 privind produsele alimentare și obiectele uzuale (LDAl; RS 817.0), în special articolele 24 (inspecția și prelevarea de probe) și 40 (controlul produselor alimentare); - Ordonanța din 23 noiembrie 2005 a DFI privind produsele alimentare de origine animală (RS 817.022.108), în special articolele 4 și 7 (părți din carcasă a căror utilizare este interzisă); - Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401), în special articolele 6 (definiții și abrevieri), 34 (brevet), 61 (obligatia notificării), 130 (supravegherea șeptelului elvețian), 175-181 (encefalopatii spongiforme transmisibile), 297 (punerea în aplicare în interiorul țării), 301 (sarcinile medicului veterinar cantonal), 302 (medicul veterinar oficial) și 312 (laboratoare de diagnostic); - Ordonanța DEFR din 26 octombrie 2011 privind Cartea alimentelor pentru animale (OLALA; RS 916.307.1), în special articolul 21 (toleranță, prelevare de probe, metode de analiză și transport), anexa 1.2, chi. 15 (produse provenite de la animale terestre), chi. 16 (pești, alte animale marine, produsele și subprodusele provenite de la acestea) și anexa 4.1 (substanțe a căror punere în circulație și utilizare sunt limitate sau interzise); - Ordonanța din 25 mai 2011 privind eliminarea subproduselor de origine animală (OESPA; RS 916.441.22).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

- Laboratorul de referință al Uniunii Europene pentru encefalopatii spongiforme transmisibile (EST) este: Animal Health and Veterinary Laboratory Agency AHVLA Corporate Headquarters (Weybridge), Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey, KT15 3NB, United Kingdom. Elveția suportă cheltuielile care îi revin pentru operațiunile care decurg din această desemnare. Funcțiile și sarcinile acestui laborator sunt cele prevăzute în capitolul B din anexa X la Regulamentul (CE) nr. 999/2001.

2. În temeiul articolului 57 din Legea privind epizootiile, Elveția dispune de un plan de urgență pentru punerea în aplicare a măsurilor de combatere a EST.
3. În temeiul articolului 12 din Regulamentul (CE) nr. 999/2001, în statele membre ale Uniunii Europene, orice animal suspect de a fi infectat cu o encefalopatie spongiformă transmisibilă face obiectul unei restricții oficiale de deplasare în așteptarea rezultatelor unei anchete clinice și epidemiologice efectuate de către autoritatea competentă sau este ucis pentru a fi examinat într-un laborator aflat sub control oficial.

În conformitate cu articolele 179b și 180a din Ordonanța privind epizootiile, Elveția interzice sacrificarea animalelor suspecte de a fi infectate cu o EST. Animalele suspecte trebuie ucise fără scurgerea sângelui și incinerate, iar creierul acestora trebuie testat în laboratorul elvețian de referință pentru EST.

În temeiul articolului 10 din Ordonanța privind epizootiile, Elveția identifică bovinele cu ajutorul unui sistem de identificare uniformă, clară și permanentă care permite identificarea mamei și a efectivului lor de referință și constatarea faptului că acestea nu descind din femele suspecte sau din vite purtătoare de encefalopatie spongiformă bovină.

În conformitate cu articolul 179c din Ordonanța privind epizootiile, Elveția ucide animalele purtătoare de ESB cel târziu la sfârșitul fazei de producție, toate animalele din specia bovine născute între un an înainte și un an după data nașterii animalului contaminat și care, în această perioadă de timp, au făcut parte din efectiv, precum și toți descendenții direcți ai vitelor contaminate născuți în cei doi ani care au precedat diagnosticul.

4. În conformitate cu articolul 180b din Ordonanța privind epizootiile, Elveția ucide animalele purtătoare de scrapie, mamele acestora, descendenții direcți ai mamelor contaminate, precum și toate celelalte ovine și caprine din efectiv, cu excepția:

— oilor purtătoare de cel puțin o alelă ARR și de nicio alelă VRQ; și

— a animalelor cu vârste mai mici de două luni, destinate în mod exclusiv sacrificării. Capul și organele din cavitatea abdominală a acestor animale sunt eliminate în conformitate cu dispozițiile Ordonanței privind eliminarea subproduselor de origine animală (OESPA; RS 916.441.22).

În mod excepțional, în cazul raselor cu efectiv redus, se poate renunța la uciderea efectivului. În mod excepțional, în cazul raselor cu efectiv redus, se poate renunța la uciderea efectivului. În acest caz, efectivul este plasat sub supraveghere veterinară oficială timp de doi ani, în cursul căreia se efectuează un examen clinic al animalelor din efectiv de două ori pe an. Dacă în această perioadă, anumite animale sunt cedate pentru a fi ucise, capetele, inclusiv amigdalele, fac obiectul unei analize a laboratorului elvețian de referință pentru EST.

Aceste măsuri se revizuiesc în funcție de rezultatele supravegherii sanitare a animalelor. Perioada de supraveghere este prelungită în special în caz de depistare a unui nou caz de boală în cadrul efectivului.

În cazul confirmării diagnosticului de ESB la un animal din specia ovine sau caprine, Elveția se angajează să aplice măsurile prevăzute în anexa VII la Regulamentul (CE) nr. 999/2001.

5. În temeiul articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 999/2001, statele membre ale Uniunii Europene interzic utilizarea proteinelor animale transformate în hrana animalelor de crescătorie deținute, îngrășate sau crescute pentru producția de produse alimentare. Statele membre ale Uniunii Europene aplică o interdicție totală de utilizare a proteinelor derivate de la animale în hrana rumegătoarelor.

În conformitate cu articolul 27 din Ordonanța privind eliminarea subproduselor de origine animală (OESPA), Elveția a instituit o interdicție totală a utilizării proteinelor animale în hrana animalelor de crescătorie.

6. În temeiul articolului 6 din Regulamentul (CE) nr. 999/2001 și în conformitate cu capitolul A din anexa III la respectivul regulament, statele membre ale Uniunii Europene instituie un program anual de supraveghere a ESB. Acest plan include un test rapid de depistare a ESB la toate bovinele în vârstă de peste 24 de luni sacrificate de urgență, moarte la fermă sau descoperite a fi bolnave în cursul inspecției *ante mortem* și la toate animalele de peste 30 de luni sacrificate pentru consumul uman.

Testele rapide de depistare a ESB utilizate de Elveția sunt enumerate în capitolul C din anexa X la Regulamentul (CE) nr. 999/2001.

În temeiul articolului 176 din Ordonanța privind epizootiile, Elveția efectuează obligatoriu un test rapid pentru depistarea ESB la toate bovinele în vârstă de peste 48 de luni moarte, ucise în alt scop decât sacrificarea sau care au fost duse la abator bolnave sau accidentate.

7. În temeiul articolului 6 din Regulamentul (CE) nr. 999/2001 și în conformitate cu capitolul A din anexa III la respectivul regulament, statele membre ale Uniunii Europene instituie un program anual de supraveghere a scrapiei.

În conformitate cu dispozițiile articolului 177 din Ordonanța privind epizootiile, Elveția a instituit un program de supraveghere a EST la ovinele și caprinele în vârstă de peste 12 luni. Animalele sacrificate de urgență, moarte la fermă sau descoperite a fi bolnave în cursul inspecției *ante mortem*, precum și toate animalele sacrificate pentru consumul uman au fost examinate pe parcursul perioadei dintre iunie 2004 și iulie 2005. Întrucât toate probele au fost negative cu privire la ESB, se continuă supravegherea prin eșantionare a animalelor suspecte clinic, a animalelor sacrificate de urgență și a animalelor moarte la fermă.

Recunoașterea similarității legislațiilor în ceea ce privește supravegherea EST la ovine și caprine va fi reexaminată în cadrul Comitetului mixt veterinar.

8. Informațiile prevăzute la articolul 6 și la capitolul B din anexa III și în anexa IV (3.III) la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 sunt de competența Comitetului mixt veterinar.
9. Responsabilitatea punerii în aplicare a controalelor la fața locului revine Comitetului mixt veterinar, în special în temeiul articolului 21 din Regulamentul (CE) nr. 999/2001 și al articolului 57 din Legea privind epizootiile.

C. INFORMAȚII SUPLIMENTARE

1. Cu începere de la 1 ianuarie 2003 și în temeiul Ordonanței din 10 noiembrie 2004 privind alocarea de contribuții pentru plata cheltuielilor de eliminare a subproduselor de origine animală (RS 916.407), Elveția a introdus un stimulente financiar în favoarea fermelor unde sunt născute bovinele și a abatoarelor unde sunt sacrificate bovinele, atunci când acestea respectă procedurile de declarare a deplasărilor de animale prevăzute de legislația în vigoare.
2. În temeiul articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 999/2001 și în conformitate cu punctul 1 din anexa XI la respectivul regulament, statele membre ale Uniunii Europene înlătură și distrug materialele cu riscuri specificate (MRS).

Lista MRS înlăturate de la bovine cuprinde craniul, cu excepția mandibulei, inclusiv encefalul și ochii, precum și măduva spinării bovinelor în vârstă de peste 12 luni; coloana vertebrală, cu excepția vertebrelor caudale, a apofizelor spinale și transversale ale vertebrelor cervicale, toracice și lombare precum și a crestei sacrale mediane și a părților laterale ale osului sacru, dar inclusiv ganglionii rahidieni și măduva spinării provenite de la animalele în vârstă de peste 24 de luni; amigdalele, intestinele de la duoden până la rect și mezenterul bovinelor de toate vârstele.

Lista MRS înlăturate de la ovine și caprine cuprinde craniul, inclusiv encefalul și ochii, amigdalele și măduva spinării ovinelor și caprinelor în vârstă de peste 12 luni sau care prezintă un incisiv permanent care a perforat gingia, precum și splina și osul ileon de la ovinele și caprinele de toate vârstele.

În conformitate cu articolul 179d din Ordonanța privind epizootiile și cu articolul 4 din Ordonanța privind produsele alimentare de origine animală, Elveția a instituit o politică de retragere a MRS din lanțul alimentar animal și uman. Lista MRS înlăturate de la bovine cuprinde, mai ales, coloana vertebrală a animalelor în vârstă de peste 30 de luni, amigdalele, intestinele de la duoden până la rect și mezenterul animalelor de toate vârstele.

În conformitate cu articolul 180c din Ordonanța privind epizootiile și cu articolul 4 din Ordonanța privind produsele alimentare de origine animală, Elveția a instituit o politică de retragere a MRS din lanțul alimentar animal și uman. Lista MRS înlăturate de la ovine și caprine cuprinde, în special, creierul neextras din cutia craniană, măduva spinării cu dura-mater și amigdalele animalelor în vârstă de peste 12 luni sau la care un incisiv permanent a perforat gingia, splina și osul ileon al animalelor de toate vârstele.

3. Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ^(***) și Regulamentul (UE) nr. 142/2011 al Comisiei ^(****) stabilesc normele sanitare aplicabile subproduselor de origine animală care nu sunt destinate consumului uman în statele membre ale Uniunii Europene.

În conformitate cu articolul 22 din Ordonanța privind eliminarea subproduselor de origine animală, Elveția incinerează subprodusele de origine animală de categoria 1, inclusiv materialele cu riscuri specificate și animalele moarte la fermă.

IX. Boala limbii albastre

A. LEGISLAȚIE (*)

- (*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
Directiva 2000/75/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2000 de stabilire a dispozițiilor specifice privind măsurile de combatere și de eradicare a febrei catarale ovine (JO L 327, 22.12.2000, p. 74).	1. Legea privind epizootiile din 1 iulie 1966 (LFE; RS 916.40), în special articolele 1-10b (obiective de combatere, măsuri împotriva epizootiilor foarte contagioase) și 57 (dispoziții tehnice de punere în aplicare, colaborare internațională); 2. Ordonanța privind epizootiile din 27 iunie 1995 (OFE; RS 916.401), în special articolele 2 (epizootii foarte contagioase), 73 și 74 (curățare, dezinsecție și dezinsecție), 77-98 (dispoziții comune privind epizootiile foarte contagioase), 239a-239h (măsuri specifice privind combaterea bolii limbii albastre); 3. Ordonanța din 28 iunie 2000 privind organizarea Departamentului Federal al Afacerilor Interne (Org DFI; RS 172.212.1), în special articolul 12 (laboratorul de referință);

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

- Laborator de referință al Uniunii Europene pentru boala limbii albastre este: The Pirbright Institute, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Surrey, GU24 0NF, United Kingdom. Elveția suportă cheltuielile care îi revin pentru operațiunile care decurg din această desemnare. Funcțiile și sarcinile acestui laborator sunt prevăzute în capitolul B din anexa II la Directiva 2000/75/CE.
- În temeiul articolului 97 din Ordonanța privind epizootiile, Elveția dispune de un plan de urgență publicat pe site-ul internet al Oficiului Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare.
- Responsabilitatea punerii în aplicare a controalelor la fața locului revine Comitetului mixt veterinar, în special în temeiul articolului 17 din Directiva 2000/75/CE și al articolului 57 din Legea privind epizootiile.

X. Zoonoze

A. LEGISLAȚIE (*)

- (*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
1. Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind controlul salmonelei și al altor agenți zoonotici specifici, prezenți în rețeaua alimentară (JO L 325, 12.12.2003, p. 1).	1. Legea privind epizootiile din 1 iulie 1966 (LFE; RS 916.40);
2. Directiva 2003/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind monitorizarea zoonozelor și a agenților zoonotici, de modificare a Deciziei 90/424/CEE a Consiliului și de abrogare a Directivei 92/117/CEE a Consiliului (JO L 325, 12.12.2003, p. 31):	2. Ordonanța privind epizootiile din 27 iunie 1995 (OFE; RS 916.401), în special articolele 291a-291e (dispoziții speciale privind zoonozele);
	3. Legea federală din 9 octombrie 1992 privind produsele alimentare și obiectele uzuale (LDAl; RS 817.0);
	4. Ordonanța din 23 noiembrie 2005 privind produsele alimentare și obiectele uzuale (ODAlOUS; RS 817.02);
	5. Ordonanța DFI din 23 noiembrie 2005 privind igiena (OHyg; RS 817.024.1);
	6. Legea federală din 18 decembrie 1970 privind combaterea bolilor transmisibile ale omului (Legea privind epidemiile; RS 818.101);
	7. Ordonanța din 13 ianuarie 1999 privind declararea bolilor transmisibile ale omului (Ordonanța privind declararea; RS 818.141.1).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

1. Laboratoarele de referință ale Uniunii Europene sunt:

— Laboratorul de referință al Uniunii Europene pentru analiza și testarea zoonozelor (*Salmonella*):

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)
3720 BA Bilthoven
NEDERLAND

— Laborator de referință al Uniunii Europene pentru controlul biotoxinelor marine

Agencia Española de Seguridad Alimentaria (AES):
36200 Vigo
ESPAÑA

— Laboratorul de referință al Uniunii Europene pentru controlul contaminărilor bacteriene și virale ale moluștelor bivalve:

The laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (CEFAS) Weymouth
Dorset DT4 8UB
UNITED KINGDOM

- Laboratorul de referință al Uniunii Europene pentru *Listeria monocytogenes*:

AFSSA – Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)

94700 Maisons-Alfort

FRANCE

- Laboratorul de referință al Uniunii Europene pentru stafilococi coagulazo-pozitivi, inclusiv *Staphylococcus aureus*:

AFSSA – Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)

94700 Maisons-Alfort

FRANCE

- Laboratorul de referință al Uniunii Europene pentru *Escherichia coli*, inclusiv *E. coli* verotoxinogenă (VTEC):

Istituto Superiore di Sanità (ISS)

00161 Roma

ITALIA

- Laboratorul de referință al Uniunii Europene pentru *Campylobacter*:

Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)

751 89 Uppsala

SVERIGE

- Laboratorul de referință al Uniunii Europene pentru paraziți (în special *Trichinella*, *Echinococcus* și *Anisakis*):

Istituto Superiore di Sanità (ISS)

00161 Roma

ITALIA

- Laboratorul de referință al Uniunii Europene pentru rezistența la antimicrobiene:

Danmarks Fødevareforskning (DFVF)

1790 København V

DANMARK

2. Elveția suportă cheltuielile care îi revin pentru operațiunile care decurg din aceste desemnări. Funcțiile și sarcinile acestor laboratoare sunt cele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, 30.4.2004, p. 1);

3. În fiecare an, până la sfârșitul lunii mai, Elveția transmite Comisiei un raport privind tendințele și sursele zoonozelor, ale agenților zoonotici și ale rezistenței la antimicrobiene, care cuprinde datele colectate în cursul anului anterior în conformitate cu articolele 4, 7 și 8 din Directiva 2003/99/CE. Raportul respectiv cuprinde, de asemenea, informațiile prevăzute la articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 2160/2003. Raportul se transmite de către Comisie Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară în vederea publicării raportului de sinteză privind tendințele și sursele zoonozelor, agenților zoonotici și ale rezistenței la antimicrobiene în Uniunea Europeană.

XI. Alte boli

A. LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
Directiva 92/119/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1992 de stabilire a măsurilor comunitare generale de combatere a unor boli la animale, precum și a măsurilor specifice împotriva bolii veziculoase a porcului (JO L 62, 15.3.1993, p. 69).	1. Legea privind epizootiile din 1 iulie 1966 (LFE; RS 916.40), în special articolele 1-10b (obiective de combatere, măsuri împotriva epizootiilor foarte contagioase) și 57 (dispoziții tehnice de punere în aplicare, colaborare internațională); 2. Ordonanța privind epizootiile din 27 iunie 1995 (OFE; RS 916.401), în special articolele 2 (epizootii foarte contagioase), 49 (manipularea microorganismelor patogene pentru animale), 73 și 74 (curățare, dezinsecție și dezinsecție), 77-98 (dispoziții comune privind epizootiile foarte contagioase), 104-105 (măsuri specifice privind combaterea bolii veziculoase a porcului); 3. Ordonanța din 28 iunie 2000 privind organizarea Departamentului Federal al Afacerilor Interne (Org DFI; RS 172.212.1), în special articolul 12 (laboratorul de referință);

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

- În cazurile menționate la articolul 6 din Directiva 92/119/CEE, informarea se va efectua în cadrul comitetului veterinar mixt.
- Laboratorul comun de referință pentru boala veziculoasă a porcului este: The Pirbright Institute, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Surrey, GU24 0NF, United Kingdom. Elveția suportă cheltuielile care îi revin pentru operațiunile care decurg din această desemnare. Funcțiile și sarcinile acestui laborator sunt prevăzute în anexa III la Directiva 92/119/CEE.
- În temeiul articolului 97 din Ordonanța privind epizootiile, Elveția dispune de un plan de urgență. Acest plan de urgență face obiectul unei dispoziții tehnice de punere în aplicare nr. 95/65, emisă de Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare.
- Responsabilitatea punerii în aplicare a controalelor la fața locului revine Comitetului mixt veterinar, în special în temeiul articolului 22 din Directiva 92/119/CEE și al articolului 57 din Legea privind epizootiile.

XII. Notificarea bolilor

A. LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
Directiva 82/894/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1982 privind notificarea maladiilor animale în cadrul Comunității (JO L 378, 31.12.1982, p. 58).	1. Legea privind epizootiile din 1 iulie 1966 (LFE; RS 916.40), în special articolele 11 (răspunderea privind diligența și obligația de raportare) și 57 (dispoziții tehnice de punere în aplicare, colaborare internațională); 2. Ordonanța privind epizootiile din 27 iunie 1995 (OFE; RS 916.401), în special articolele 2-5 (bolile vizate), 59-65 și 291 (obligația de raportare, notificare), 292-299 (supraveghere, executare, asistență administrativă).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

Comisia, în colaborare cu Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare integrează Elveția în sistemul de notificare a bolilor animalelor prevăzut de Directiva 82/894/CEE.

^(*) Decizia 2002/106/CE a Comisiei din 1 februarie 2002 de aprobare a unui manual de diagnosticare care stabilește proceduri de diagnosticare, metode de prelevare de probe și criterii de evaluare a testelor de laborator pentru confirmarea pestei porcine clasice (JO L 39, 9.2.2002, p. 71).

^(**) Decizia 2003/422/CE a Comisiei din 26 mai 2003 de aprobare a manualului de diagnostic al pestei porcine africane (JO L 143, 11.6.2003, p. 35).

^(***) Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (Regulament privind subprodusele de origine animală) (JO L 300, 14.11.2009, p. 1).

^(****) Regulamentul (UE) nr. 142/2011 al Comisiei din 25 februarie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de punere în aplicare a Directivei 97/78/CE a Consiliului în ceea ce privește anumite probe și produse care sunt scutite de la controalele sanitar-veterinare la frontieră în conformitate cu directiva menționată (JO L 54, 26.2.2011, p. 1)."

ANEXA II

Apendicele 2 din anexa 11 la Acordul agricol se înlocuiește cu următorul text:

„APENDICELE 2

SĂNĂTATEA ANIMALĂ: COMERȚUL ȘI INTRODUCEREA PE PIAȚĂ**I. Bovine și porcine****A. LEGISLAȚIE (*)**

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
Directiva 64/432/CEE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind problemele de inspecție veterinară care afectează schimburile intracomunitare cu bovine și porcine (JO 121, 29.7.1964, p. 1977).	1. Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401), în special articolele 27-31 (piețe, expoziții), 34-37b (comerț), 73 și 74 (curățare, dezinfecție și dezinsecție), 116-121 (pesta porcină clasică și africană), 135-141 (boala Aujeszky), 150-157 (bruceloza bovină), 158-165 (tuberculoza), 166-169 (leucoză enzootică bovină), 170-174 (IBR/IPV), 175-181 (encefalopatii spongiforme), 186-189 (infecții genitale bovine), 207-211 (bruceloza porcină), 301 (autorizarea unităților de creștere, a centrelor de inseminare și de depozitare a materialului seminal, a unităților de transfer de embrioni, a piețelor și a altor unități sau activități similare); 2. Ordonanța din 18 aprilie 2007 privind importul, tranzitul și exportul de animale și produse de origine animală (OITE; RS 916.443.10).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

- În conformitate cu articolul 301 alineatul (1) litera (i) din Ordonanța privind epizootiile, medicul veterinar cantonal autorizează unitățile de creștere, piețele și alte unități și activități similare, astfel cum sunt definite la articolul 2 din Directiva 64/432/CEE. În scopul aplicării prezentei anexe, în conformitate cu dispozițiile articolelor 11, 12 și 13 din Directiva 64/432/CEE, Elveția întocmește lista centrelor sale de colectare autorizate, a transportatorilor și a comercianților.
- Informarea prevăzută la articolul 11 alineatul (3) din Directiva 64/432/CEE se efectuează în cadrul Comitetului mixt veterinar.
- În sensul prezentei anexe, se recunoaște că Elveția îndeplinește condițiile prevăzute la partea II punctul 7 din anexa A la Directiva 64/432/CEE cu privire la bruceloza bovină. În scopul menținerii statutului de șeptel bovin oficial indemn de bruceloză, Elveția se angajează să îndeplinească următoarele condiții:
 - orice animal din specia bovină suspectat de a fi infectat cu bruceloză trebuie să fie notificat autorităților competente și supus testelor oficiale de depistare a brucelozei cuprinzând cel puțin două teste serologice cu fixarea complementului și o examinare microbiologică a probelor corespunzătoare prelevate în caz de avorturi;
 - în cursul perioadei de suspiciune care va fi menținută până când testele prevăzute la litera (a) obțin rezultate negative, statutul oficial indemn de bruceloză se suspendă în cazul șeptelului din care provine animalul sau animalele suspecte din specia bovină.

Informații detaliate privind șeptelurile pozitive, precum și un raport epidemiologic sunt înaintate Comitetului mixt veterinar. În cazul în care una din condițiile prevăzute în partea II punctul 7 din anexa A la Directiva 64/432/CEE nu mai este îndeplinită de Elveția, Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare informează imediat Comisia cu privire la aceasta. Situația este examinată în cadrul Comitetului mixt veterinar în vederea revizuirii dispozițiilor prezentului punct.

4. În sensul prezentei anexe, se recunoaște că Elveția îndeplinește condițiile prevăzute în partea I punctul 4 din anexa A la Directiva 64/432/CEE cu privire la tuberculoza bovină. În scopul menținerii statutului șeptelului bovin de oficial indemn de tuberculoză, Elveția se angajează să îndeplinească următoarele condiții:

- (a) instituie un sistem de identificare pentru fiecare animal din specia bovină care permite identificarea șeptelurilor de origine;
- (b) orice animal sacrificat este supus unei inspecții *post mortem*, efectuată de un medic veterinar oficial;
- (c) orice caz suspect de tuberculoză la un animal viu, mort sau sacrificat face obiectul unei notificări către autoritățile competente;
- (d) în fiecare caz, autoritățile competente efectuează investigațiile necesare pentru a infirma sau confirma suspiciunea, inclusiv investigații în aval pentru șeptelurile de origine și de tranzit. Atunci când la autopsie sau la sacrificare se descoperă leziuni suspecte de tuberculoză, autoritățile competente supun aceste leziuni unui examen de laborator;
- (e) statutul oficial indemn de tuberculoză al șeptelurilor de origine și de tranzit ale bovinelor suspecte se suspendă și această suspendare se menține până când examenele clinice sau de laborator sau testele cu tuberculină infirmă existența tuberculozei bovine;
- (f) atunci când suspiciunea de tuberculoză este confirmată de testele cu tuberculină, examenele clinice sau de laborator, se retrage statutul de șeptel oficial indemn de tuberculoză al șeptelurilor de origine și de tranzit;
- (g) statutul de oficial indemn de tuberculoză se recunoaște numai după ce toate animalele considerate infectate au fost scoase din efectivul de bovine; localurile și echipamentele au fost dezinfectate; toate animalele rămase, în vârstă de mai mult de șase săptămâni, au reacționat negativ la cel puțin două inoculări intradermice oficiale cu tuberculină în conformitate cu anexa B la Directiva 64/432/CEE, prima fiind efectuată la cel puțin șase luni după ce animalul infectat a părăsit efectivul de bovine și a doua la cel puțin șase luni după prima.

Informații detaliate privind efectivele contaminate, precum și un raport epidemiologic sunt înaintate Comitetului mixt veterinar. În cazul în care una din condițiile prevăzute în partea II punctul 4 subpunctul 1 din anexa A la Directiva 64/432/CEE nu mai este îndeplinită de Elveția, Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare informează imediat Comisia cu privire la aceasta. Situația este examinată în cadrul Comitetului mixt veterinar în vederea revizuirii dispozițiilor prezentului punct.

5. În sensul prezentei anexe, se recunoaște că Elveția îndeplinește condițiile prevăzute în capitolul I (F) din anexa D la Directiva 64/432/CEE cu privire la leucoza enzootică bovină. În scopul menținerii statutului de șeptel bovin oficial indemn de leucoză enzootică bovină, Elveția se angajează să îndeplinească următoarele condiții:

- (a) șeptelul elvețian este supravegheat prin controale prin sondaj. Dimensiunea eșantionului este stabilită în așa fel încât să se poată afirma, cu un nivel de încredere de 99 %, că mai puțin de 0,2 % din efective sunt contaminate cu leucoză enzootică bovină;
- (b) orice animal sacrificat este supus unei inspecții *post mortem*, efectuată de un medic veterinar oficial;

- (c) orice caz suspect descoperit cu ocazia unui examen clinic, autopsie sau control al cărnii face obiectul unei notificări către autoritățile competente;
- (d) în caz de suspiciune sau de constatare a leucozei enzootice bovine, statutul oficial indemn este suspendat pentru șeptelul în cauză până la sfârșitul perioadei de izolare;
- (e) izolarea încetează dacă, după eliminarea animalelor contaminate și, după caz, a vițelilor lor, două examene serologice efectuate la un interval de cel puțin 90 de zile au fost negative.

Dacă leucoza enzootică bovină a fost constatată la 0,2 % din șepteluri, Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare informează imediat Comisia cu privire la aceasta. Situația este examinată în cadrul Comitetului mixt veterinar în vederea revizuirii dispozițiilor prezentului punct.

6. În sensul aplicării prezentei anexe, se recunoaște că Elveția este oficial indemnă de rinotraheită infecțioasă bovină. În scopul menținerii acestui statut, Elveția se angajează să îndeplinească următoarele condiții:

- (a) șeptelul elvețian este supravegheat prin controale prin sondaj. Dimensiunea eșantionului este stabilită în așa fel încât să se poată afirma, cu un nivel de încredere de 99 %, că mai puțin de 0,2 % din efective sunt contaminate cu rinotraheită infecțioasă bovină;
- (b) taurii de producție în vârstă de peste 24 de luni se supun anual unui examen serologic;
- (c) orice caz suspect face obiectul unei notificări către autoritățile competente și se supune testelor oficiale de depistare a rinotraheitei infecțioase bovine, cuprinzând teste virologice sau serologice;
- (d) în caz de suspiciune sau de constatare a rinotraheitei infecțioase bovine, statutul de oficial indemn se suspendă pentru șeptelul în cauză până la sfârșitul perioadei de izolare;
- (e) izolarea încetează dacă un examen serologic efectuat cel devreme la 30 de zile după eliminarea animalelor contaminate a avut rezultate negative.

În temeiul recunoașterii statutului Elveției, Decizia 2004/558/CE a Comisiei ⁽¹⁾* se aplică *mutatis mutandis*.

Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare informează imediat Comisia cu privire la orice modificare a condițiilor care stau la baza recunoașterii statutului. Situația este examinată în cadrul Comitetului mixt veterinar în vederea revizuirii dispozițiilor prezentului punct.

7. În sensul aplicării prezentei anexe, se recunoaște că Elveția este oficial indemnă de boala Aujeszky. În scopul menținerii acestui statut, Elveția se angajează să îndeplinească următoarele condiții:

- (a) șeptelul elvețian este supravegheat prin controale prin sondaj. Dimensiunea eșantionului este stabilită în așa fel încât să se poată afirma, cu un nivel de încredere de 99 %, că mai puțin de 0,2 % din efective sunt contaminate cu boala Aujeszky;

- (b) orice caz suspect trebuie face obiectul unei notificări către autoritățile competente și este supus testelor oficiale de depistare a bolii Aujeszky, cuprinzând teste virologice sau serologice;
- (c) în caz de suspiciune sau de constatare a bolii Aujeszky, statutul de oficial indemn se suspendă pentru șeptelul în cauză până la sfârșitul perioadei de izolare;
- (d) izolarea încetează dacă, după eliminarea animalelor contaminate, două examene serologice ale tuturor animalelor de reproducție și ale unui număr reprezentativ de animale de îngrășare, efectuate la un interval de cel puțin 21 de zile, au avut rezultate negative.

În temeiul recunoașterii statutului Elveției, Decizia 2008/185/CE a Comisiei ⁽²⁾* se aplică *mutatis mutandis*.

Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare informează imediat Comisia cu privire la orice modificare a condițiilor care stau la baza recunoașterii statutului. Situația este examinată în cadrul Comitetului mixt veterinar în vederea revizuirii dispozițiilor prezentului punct.

- 8. În ceea ce privește gastroenterita transmisibilă a porcului (GET) și sindromul de infertilitate și respirator la suine (PRRS), problema unor eventuale garanții suplimentare va fi examinată cât mai curând posibil de către Comitetul mixt veterinar. Comisia informează Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare cu privire la evoluția acestei chestiuni.
- 9. În Elveția, Institutul de Bacteriologie Veterinară al Universității din Zürich este însărcinat cu controlul oficial al tuberculinelor în sensul punctului 4 din anexa B la Directiva 64/432/CEE.
- 10. În Elveția, Centrul pentru zoonoze, boli bacteriene ale animalelor și rezistența la antibiotice (ZOBA) este însărcinat cu controlul oficial al antigenelor (bruceloză) în sensul punctului 4 din anexa C partea A la Directiva 64/432/CEE.
- 11. Bovinele și porcinele care fac obiectul comerțului între statele membre ale Uniunii Europene și Elveția trebuie să fie însoțite de certificate de sănătate conforme cu modelele care figurează în anexa F la Directiva 64/432/CEE. Se aplică următoarele adaptări:

— pentru modelul 1, în secțiunea C, certificările sunt adaptate după cum urmează:

— la punctul 4, referitor la garanțiile suplimentare, liniuțele se completează după cum urmează:

«— boala: rinotraheită infecțioasă bovină,

— în conformitate cu Decizia 2004/558/CE, care se aplică *mutatis mutandis*;».

— pentru modelul 2, în secțiunea C, certificările sunt adaptate după cum urmează:

— la punctul 4, referitor la garanțiile suplimentare, liniuțele se completează după cum urmează:

«— boala: Aujeszky;

— în conformitate cu Decizia 2008/185/CE, care se aplică *mutatis mutandis*;».

- 12. În scopul aplicării prezentei anexe, bovinele care fac obiectul comerțului între statele membre ale Uniunii Europene și Elveția trebuie să fie însoțite de certificate de sănătate suplimentare care conțin următoarele declarații sanitare:

— Bovinele:

— sunt identificate cu ajutorul unui sistem de identificare permanentă care permite identificarea mamei și a efectivului de origine și constatarea faptului că acestea nu descind în mod direct din femele suspecte sau afectate de encefalopatie spongiformă bovină născute în cei doi ani care precedă diagnosticul;

— nu provin din șepteluri în care se află în curs de investigație un caz suspect de encefalopatie spongiformă bovină;

— sunt născute după 1 iunie 2001.

II. Ovine și caprine

A. LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
Directiva 91/68/CEE a Consiliului din 28 ianuarie 1991 privind condițiile de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare de ovine și caprine (JO L 46, 19.2.1991, p. 19).	1. Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401), în special articolele 27-31 (piețe, expoziții), 34-37b (comerț), 73 și 74 (curățare, dezinsecție și dezinsecție), 142-149 (rabia), 158-165 (tuberculoza), 180-180c (scrapia), 190-195 (bruceloza ovină și caprină), 196-199 (agalaxia infecțioasă), 217-221 (artrita/encefalita caprină), 233-236 (bruceloza berbecului), 301 (autorizarea unităților de creștere, a centrelor de inseminare și de depozitare a materialului seminal, a unităților de transfer de embrioni, a piețelor și a altor unități sau activități similare); 2. Ordonanța din 18 aprilie 2007 privind importul, tranzitul și exportul de animale și produse de origine animală (OITE; RS 916.443.10).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

- Responsabilitatea punerii în aplicare a controalelor la fața locului revine Comitetului mixt veterinar, în special în temeiul articolului 11 din Directiva 91/68/CE și al articolului 57 din Legea privind epizootiile.

În cazul apariției sau recrudescenței brucelozei ovine și caprine, Elveția informează Comitetul mixt veterinar în vederea adoptării măsurilor necesare în funcție de evoluția situației.

- În sensul aplicării prezentei anexe, se recunoaște că Elveția este oficial indemnă de bruceloză ovină și caprină. În scopul menținerii acestui statut, Elveția se angajează să pună în aplicare măsurile prevăzute la capitolul I punctul II subpunctul 2 din anexa A la Directiva 91/68/CEE.
- Ovinele și caprinele care fac obiectul comerțului între statele membre ale Uniunii Europene și Elveția trebuie să fie însoțite de certificate de sănătate conforme cu modelele care figurează în anexa E la Directiva 91/68/CEE.

III. Ecvidee

A. LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
Directiva 2009/156/CE a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind condițiile de sănătate animală care reglementează circulația și importul de ecvidee provenind din țări terțe (JO L 192, 23.7.2010, p. 1).	1. Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401), în special articolele 112-112f (pesta cabalină africană), 204-206 (durina, encefalomielite, anemia infecțioasă, morva), 240-244 (metrita contagioasă ecvină); 2. Ordonanța din 18 aprilie 2007 privind importul, tranzitul și exportul de animale și produse de origine animală (OITE; RS 916.443.10).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

1. În scopul aplicării articolului 3 din Directiva 2009/156/CE, informarea se efectuează în cadrul Comitetului mixt veterinar.
2. În scopul aplicării articolului 6 din Directiva 2009/156/CE, informarea se efectuează în cadrul Comitetului mixt veterinar.
3. Responsabilitatea punerii în aplicare a controalelor la fața locului revine Comitetului mixt veterinar, în special în temeiul articolului 10 din Directiva 2009/156/CE și al articolului 57 din Legea privind epizootiile.
4. Dispozițiile din anexele II și III la Directiva 2009/156/CE se aplică Elveției *mutatis mutandis*.

IV. Păsări de curte și ouă pentru incubație

A. LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
Directiva 2009/158/CE a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul intracomunitar și importurile din țări terțe de păsări de curte și de ouă pentru incubație (JO L 343, 22.12.2009, p. 74).	1. Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401), în special articolele 25 (transport), 122-125 (gripa aviară și boala de Newcastle), 255-261 (<i>Salmonella</i> spp.), 262-265 (laringotraheita infecțioasă aviară); 2. Ordonanța din 18 aprilie 2007 privind importul, tranzitul și exportul de animale și produse de origine animală (OITE; RS 916.443.10).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

1. În scopul aplicării articolului 3 din Directiva 2009/158/CE, se recunoaște faptul că Elveția dispune de un plan care precizează măsurile pe care intenționează să le pună în aplicare în vederea autorizării unităților sale.
2. În sensul articolului 4 din Directiva 2009/158/CE, laboratorul național de referință pentru Elveția este Institutul de Bacteriologie Veterinară al Universității din Berna.
3. La articolul 8 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Directiva 2009/158/CE, condiția privind reședința se aplică Elveției *mutatis mutandis*.
4. În cazul expedierii de ouă pentru incubație către Uniunea Europeană, autoritățile elvețiene se angajează să respecte normele privind marcarea prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 617/2008 al Comisiei ⁽³⁾.*
5. La articolul 10 litera (a) din Directiva 2009/158/CE, condiția privind reședința se aplică Elveției *mutatis mutandis*.
6. La articolul 11 litera (a) din Directiva 2009/158/CE, condiția privind reședința se aplică Elveției *mutatis mutandis*.
7. La articolul 14 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2009/158/CE, condiția privind reședința se aplică Elveției *mutatis mutandis*.

8. În sensul prezentei anexe, se recunoaște că Elveția îndeplinește condițiile de la articolul 15 alineatul (2) din Directiva 2009/158/CE în ceea ce privește boala de Newcastle și, prin urmare, deține statutul de «zonă care nu se supune obligației de vaccinare împotriva bolii de Newcastle». Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare informează imediat Comisia cu privire la orice modificare a condițiilor care stau la baza recunoașterii statutului. Situația este examinată în cadrul Comitetului mixt veterinar în vederea revizuirii dispozițiilor prezentului punct.
9. La articolul 18 din Directiva 2009/158/CE, referințele la numele statului membru se aplică Elveției *mutatis mutandis*.
10. Păsările de curte și ouăle pentru incubatie care fac obiectul comerțului între statele membre ale Uniunii Europene și Elveția trebuie să fie însoțite de certificate de sănătate conforme cu modelele care figurează în anexa IV la Directiva 2009/158/CE.
11. În cazul expedierilor din Elveția spre Finlanda sau Suedia, autoritățile elvețiene se angajează să asigure garanțiile cu privire la salmonela prevăzute de legislația Uniunii Europene.

V. Animale și produse de acvacultură

A. LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
Directiva 2006/88/CE a Consiliului din 24 octombrie 2006 privind cerințele de sănătate animală pentru animale și produse de acvacultură și privind prevenirea și controlul anumitor boli la animalele de acvacultură (JO L 328, 24.11.2006, p. 14).	1. Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401), în special articolele 3-5 (epizootiile vizate), 21-23 (înregistrarea unităților de acvacultură, controlul efectivelor și alte obligații, supraveghere sanitară), 61 (obligațiile concesionarilor unui drept de pescuit și ale organelor însărcinate cu supravegherea pescuitului), 62-76 (măsuri generale de combatere), 277-290 (măsuri comune și specifice privind bolile animalelor acvatice, laboratorul de diagnostic). 2. Ordonanța din 18 aprilie 2007 privind importul, tranzitul și exportul de animale și produse de origine animală (OITE; RS 916.443.10); 3. Ordonanța din 18 aprilie 2007 privind importul și tranzitul de animale provenind din țări terțe, pe cale aeriană (OITA; RS 916.443.12).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

1. În sensul aplicării prezentei anexe, Elveția este recunoscută în mod oficial ca fiind indemnă de anemia infecțioasă a somonului și de infecțiile cu *Marteilia refringens* și *Bonamia ostreae*.
2. Aplicarea eventuală a articolelor 29, 40, 41, 43, 44 și 50 din Directiva 2006/88/CE este de competența Comitetului mixt veterinar.
3. Cerințele de sănătate animală care reglementează introducerea pe piață a animalelor acvatice ornamentale, a animalelor de acvacultură destinate creșterii, inclusiv în zonele de relocare, în pescăriile cu repopulare organizată și în instalațiile ornamentale deschise, precum și repopulării și a animalelor de acvacultură și a produselor animale destinate consumului uman sunt stabilite la articolele 4-9 din Regulamentul (CE) nr. 1251/2008 al Comisiei (*)⁴.

4. Responsabilitatea punerii în aplicare a controalelor la fața locului revine Comitetului mixt veterinar, în special în temeiul articolului 58 din Directiva 2006/88/CE și al articolului 57 din Legea privind epizootiile.

VI. Embrioni de bovine

A. LEGISLAȚIE (*)

- (*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
Directiva 89/556/CEE a Consiliului din 25 septembrie 1989 de stabilire a condițiilor de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare și importurile de embrioni de animale domestice din specia bovină provenind din țări terțe (JO L 302, 19.10.1989, p. 1).	1. Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401), în special articolele 56-58a (transfer de embrioni); 2. Ordonanța din 18 aprilie 2007 privind importul, tranzitul și exportul de animale și produse de origine animală (OITE; RS 916.443.10).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

- Responsabilitatea punerii în aplicare a controalelor la fața locului revine Comitetului mixt veterinar, în special în temeiul articolului 15 din Directiva 89/556/CE și al articolului 57 din Legea privind epizootiile.
- Embrionii de bovine care fac obiectul comerțului între statele membre ale Uniunii Europene și Elveția trebuie să fie însoțite de certificate de sănătate conforme cu modelul care figurează în anexa C la Directiva 89/556/CEE.

VII. Material seminal bovin

A. LEGISLAȚIE (*)

- (*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
Directiva 88/407/CEE a Consiliului din 14 iunie 1988 de stabilire a cerințelor de sănătate animală aplicabile în schimburile intracomunitare și la importul de material seminal de animale domestice din specia bovină (JO L 194, 22.7.1988, p. 10).	1. Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401), în special articolele 51-55a (inseminare artificială); 2. Ordonanța din 18 aprilie 2007 privind importul, tranzitul și exportul de animale și produse de origine animală (OITE; RS 916.443.10).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

- În sensul aplicării articolului 4 alineatul (2) din Directiva 88/407/CEE, se ține cont de faptul că în Elveția toate centrele cuprind doar animale care prezintă un rezultat negativ la testul de seroneutralizare sau la testul ELISA.
- Informarea prevăzută la articolul 5 alineatul (2) din Directiva 88/407/CEE se efectuează în cadrul Comitetului mixt veterinar.
- Responsabilitatea punerii în aplicare a controalelor la fața locului revine Comitetului mixt veterinar, în special în temeiul articolului 16 din Directiva 88/407/CE și al articolului 57 din Legea privind epizootiile.

4. Materialul seminal bovin care face obiectul comerțului între statele membre ale Uniunii Europene și Elveția trebuie să fie însoțit de certificate de sănătate conforme cu modelul care figurează în anexa D la Directiva 88/407/CEE.

VIII. Material seminal porcin

A. LEGISLAȚIE (*)

- (*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
Directiva 90/429/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 de stabilire a cerințelor de sănătate animală care se aplică schimburilor intracomunitare și importurilor de material seminal de animale domestice din specia porcină (JO L 224, 18.8.1990, p. 62).	1. Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401), în special articolele 51-55a (inseminare artificială); 2. Ordonanța din 18 aprilie 2007 privind importul, tranzitul și exportul de animale și produse de origine animală (OITE; RS 916.443.10).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

1. Informarea prevăzută la articolul 5 alineatul (2) din Directiva 90/429/CEE se efectuează în cadrul Comitetului mixt veterinar.
2. Responsabilitatea punerii în aplicare a controalelor la fața locului revine Comitetului mixt veterinar, în special în temeiul articolului 16 din Directiva 90/429/CE și al articolului 57 din Legea privind epizootiile.
3. Materialul seminal porcin care face obiectul comerțului între statele membre ale Uniunii Europene și Elveția trebuie să fie însoțit de certificate de sănătate conforme cu modelul care figurează în anexa D la Directiva 90/429/CEE.

IX. Alte specii

A. LEGISLAȚIE (*)

- (*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
1. Directiva 92/65/CEE a Consiliului din 13 iulie 1992 de definire a cerințelor de sănătate animală care reglementează schimburile și importurile în Comunitate de animale, material seminal, ovule și embrioni care nu se supun, în ceea ce privește cerințele de sănătate animală, reglementărilor comunitare speciale prevăzute în anexa A punctul I la Directiva 90/425/CEE (JO L 268, 14.9.1992, p. 54). 2. [...] Regulamentul (UE) nr. 576/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind circulația comercială a animalelor de companie și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 998/2003 (JO L 178, 28.6.2013, p. 1).	1. Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401), în special articolele 51-55a (inseminare artificială) și 56-58a (transferul de embrioni); 2. Ordonanța din [...] 28 noiembrie 2014 privind importul, tranzitul și exportul de animale de companie ([...] OITE-AC ; RS 916.443.14).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

1. În sensul prezentei anexe, prezentul punct reglementează comerțul cu animale vii care nu fac obiectul dispozițiilor punctelor I-V, precum și cu material seminal, ovule și embrioni care nu fac obiectul dispozițiilor punctelor VI-VIII.

2. Uniunea Europeană și Elveția se angajează ca schimburile comerciale cu animale vii, material seminal, ovule și embrioni menționate la punctul 1 să nu fie interzise sau restrânse din motive de sănătate animală, altele decât cele care rezultă din aplicarea prezentei anexe, în special a măsurilor de salvagardare eventual luate în temeiul articolului 20.
3. Ungulatele din alte specii decât cele menționate la punctele I, II și III care fac obiectul comerțului între statele membre ale Uniunii Europene și Elveția trebuie să fie însoțite de certificate de sănătate conforme cu modelul care figurează în partea I a anexei E la Directiva 92/65/CEE, completate de atestarea menționată la articolul 6 alineatul A punctul 1 litera (e) din Directiva 92/65/CEE.

4. Lagomorfele care fac obiectul comerțului între statele membre ale Uniunii Europene și Elveția trebuie să fie însoțite de certificate de sănătate conforme cu modelul care figurează în partea I a anexei E la Directiva 92/65/CEE, completate eventual de atestarea menționată la articolul 9 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 92/65/CEE.

Atestarea menționată poate fi adaptată de către autoritățile elvețiene pentru a încorpora *in extenso* cerințele articolului 9 din Directiva 92/65/CEE.

5. Informarea prevăzută la articolul 9 alineatul (2) al patrulea paragraf din Directiva 92/65/CEE se efectuează în cadrul Comitetului mixt veterinar.
6. (a) Expedierile din Uniunea Europeană către Elveția de câini și pisici sunt supuse cerințelor prevăzute la articolul 10 alineatul (2) din Directiva 92/65/CEE.
- (b) Sistemul de identificare este cel prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 576/2013. Pașaportul care trebuie utilizat este cel prevăzut în partea 3 din anexa II la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 577/2013 al Comisiei ⁽⁵⁾.*

Valabilitatea vaccinării antirabice și, după caz, a revaccinării, este definită în anexa III la Regulamentul (UE) nr. 576/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾*.

7. Materialul seminal, ovulele și embrionii din speciile ovină și caprină care fac obiectul comerțului între statele membre ale Uniunii Europene și Elveția trebuie să fie însoțite de certificatele sanitare prevăzute de Decizia 2010/470/UE a Comisiei ⁽⁷⁾*.
8. Materialul seminal din specia ecvină care face obiectul comerțului între statele membre ale Uniunii Europene și Elveția trebuie să fie însoțit de certificatul prevăzut de Decizia 2010/470/UE.
9. Ovulele și embrionii din specia ecvină care fac obiectul comerțului între statele membre ale Uniunii Europene și Elveția trebuie să fie însoțite de certificatele prevăzute de Decizia 2010/470/UE.
10. Ovulele și embrionii din specia porcină care fac obiectul comerțului între statele membre ale Uniunii Europene și Elveția trebuie să fie însoțite de certificatele prevăzute de Decizia 2010/470/UE.
11. Coloniile de albine (stupi sau regine cu însoțitoarele lor) care fac obiectul comerțului între statele membre ale Uniunii Europene și Elveția trebuie să fie însoțite de certificate de sănătate conforme cu modelul care figurează în partea II din anexa E la Directiva 92/65/CEE.
12. Animalele, materialul seminal, embrionii și ovulele care provin de la organisme, institute sau centre autorizate în conformitate cu anexa C la Directiva 92/65/CEE care fac obiectul comerțului între statele membre ale Uniunii Europene și Elveția trebuie să fie însoțite de certificate de sănătate conforme cu modelul care figurează în partea III din anexa E la Directiva 92/65/CEE.

13. În scopul aplicării articolului 24 din Directiva 92/65/CEE, informarea prevăzută la alineatul (2) se efectuează în cadrul Comitetului mixt veterinar.

X. Circulația necomercială a animalelor de companie

A. LEGISLAȚIE (*)

- (*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
Regulamentul (UE) nr. 576/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind circulația necomercială a animalelor de companie și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 998/2003 (JO L 178, 28.6.2013, p. 1).	[...] Ordonanța din 28 noiembrie 2014 privind importul, tranzitul și exportul de animale de companie (OITE-AC; RS 916.443.14).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

1. Sistemul de identificare este cel prevăzut de Regulamentul (UE) nr. 576/2013.
2. Valabilitatea vaccinării antirabice și, după caz, a revaccinării, este definită în anexa III la Regulamentul (UE) nr. 576/2013.
3. Modelul de pașaport care trebuie utilizat este cel prevăzut în partea 3 din anexa III la Regulamentul (UE) nr. 577/2013. Cerințele suplimentare privind pașaportul sunt definite în partea 4 din anexa III la Regulamentul (UE) nr. 577/2013.
4. În sensul prezentului apendice, pentru circulația necomercială a animalelor de companie între statele membre ale Uniunii Europene și Elveția, dispozițiile capitolului II din Regulamentul (CE) nr. 576/2013 se aplică *mutatis mutandis*. Controalele documentelor și ale identității care trebuie efectuate cu privire la circulația necomercială a animalelor de companie dintr-un stat membru al Uniunii Europene către Elveția se efectuează în conformitate cu modalitățile prevăzute la articolul 33 din Regulamentul (UE) nr. 576/2013.

^{(1)*} Decizia 2004/558/CE a Comisiei din 15 iulie 2004 de punere în aplicare a Directivei 64/432/CEE a Consiliului privind garanțiile suplimentare pentru schimburile intracomunitare cu bovine în ceea ce privește rinotraheita infecțioasă bovină și aprobarea programelor de eradicare prezentate de anumite state membre (JO L 249, 23.7.2004, p. 20).

^{(2)*} Decizia 2008/185/CE a Comisiei din 21 februarie 2008 privind garanțiile suplimentare în legătură cu boala Aujeszky în schimburile intracomunitare cu porci și criteriile de furnizare a informațiilor despre această boală (JO L 59, 4.3.2008, p. 19).

^{(3)*} Regulamentul (CE) nr. 617/2008 al Comisiei din 27 iunie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului privind standardele de comercializare a ouălor pentru incubatie și a puilor de păsări de fermă (JO L 168, 28.6.2008, p. 5).

^{(4)*} Regulamentul (CE) nr. 1251/2008 al Comisiei din 12 decembrie 2008 de punere în aplicare a Directivei 2006/88/CE a Consiliului în ceea ce privește condițiile și cerințele de certificare pentru introducerea pe piață și importul în Comunitate de animale de acvacultură și produse obținute din aceste animale și de stabilire a unei liste a speciilor-vectori (JO L 337, 16.12.2008, p. 41).

- (⁵)* [...] Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 577/2013 al Comisiei din 28 iunie 2013 privind modelele de documente de identificare pentru circulația necomercială a câinilor, pisicilor și dihorilor domestici, stabilirea de liste de teritorii și țări terțe și cerințele referitoare la format, punere în pagină și limbă ale declarațiilor care atestă respectarea anumitor condiții prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 576/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 178, 28.6.2013, p. 109).
- (⁶)* [...] Regulamentul (UE) nr. 576/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind circulația necomercială a animalelor de companie și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 998/2003 (JO L 178, 28.6.2013, p. 1).
- (⁷)* Decizia 2010/470/UE a Comisiei din 26 august 2010 de stabilire a unor modele de certificate de sănătate aplicabile comerțului în interiorul Uniunii cu material seminal, ovule și embrioni de animale din speciile ecvină, ovină și caprină, precum și cu ovule și embrioni de animale din specia porcină (JO L 228, 31.8.2010, p. 15)."
-

ANEXA III

Apendicele 3 din anexa 11 la Acordul agricol se înlocuiește cu următorul text:

„APENDICELE 3

IMPORTUL DE ANIMALE VII, DE MATERIAL SEMINAL, OVULE ȘI EMBRIONI PROVENITE DE LA ACESTEA DIN ȚĂRI TERȚE

I. UNIUNEA EUROPEANĂ – LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

A. Ungulate, cu excepția ecvideelor

Directiva 2004/68/CE a Consiliului din 26 aprilie 2004 de stabilire a normelor de sănătate animală privind importul și tranzitul, în Comunitate, al anumitor ungulate vii, de modificare a Directivelor 90/426/CEE și 92/65/CEE și de abrogare a Directivei 72/462/CEE (JO L 139, 30.4.2004, p. 320).

B. Ecvidee

Directiva 2009/156/CE a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind condițiile de sănătate animală care reglementează circulația și importul de ecvidee provenind din țări terțe (JO L 192, 23.7.2010, p. 1).

C. Păsări de curte și ouă pentru incubație

Directiva 2009/158/CE a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul intracomunitar și importurile din țări terțe de păsări de curte și de ouă pentru incubație (JO L 343, 22.12.2009, p. 74).

D. Animale de acvacultură

Directiva 2006/88/CE a Consiliului din 24 octombrie 2006 privind cerințele de sănătate animală pentru animale și produse de acvacultură și privind prevenirea și controlul anumitor boli la animalele de acvacultură (JO L 328, 24.11.2006, p. 14).

E. Embrioni de bovine

Directiva 89/556/CEE a Consiliului din 25 septembrie 1989 de stabilire a condițiilor de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare și importurile de embrioni de animale domestice din specia bovină provenind din țări terțe (JO L 302, 19.10.1989, p. 1).

F. Material seminal bovin

Directiva 88/407/CEE a Consiliului din 14 iunie 1988 de stabilire a cerințelor de sănătate animală aplicabile în schimburile intracomunitare și la importul de material seminal de animale domestice din specia bovină (JO L 194, 22.7.1988, p. 10).

G. Material seminal porcine

Directiva 90/429/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 de stabilire a cerințelor de sănătate animală care se aplică schimburilor intracomunitare și importurilor de material seminal de animale domestice din specia porcine (JO L 224, 18.8.1990, p. 62).

H. Alte animale vii

1. Directiva 92/65/CEE a Consiliului din 13 iulie 1992 de definire a cerințelor de sănătate animală care reglementează schimburile și importurile în Comunitate de animale, material seminal, ovule și embrioni care nu se supun, în ceea ce privește cerințele de sănătate animală, reglementărilor comunitare speciale prevăzute în anexa A punctul I la Directiva 90/425/CEE (JO L 268, 14.9.1992, p. 54).
2. Regulamentul (UE) nr. 576/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind circulația necomercială a animalelor de companie și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 998/2003 (JO L 178, 28.6.2013, p. 1).

I. Alte dispoziții specifice

1. Directiva 96/22/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind interzicerea utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal sau tireostatic și a substanțelor β -agoniste în creșterea animalelor și de abrogare a Directivelor 81/602/CEE, 88/146/CEE și 88/299/CEE (JO L 125, 23.5.1996, p. 3);
2. Directiva 96/23/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind măsurile de monitorizare a anumitor substanțe și reziduuri ale acestora în animale vii și în produse și de abrogare a Directivelor 85/358/CEE și 86/469/CEE și a Deciziilor 89/187/CEE și 91/664/CEE (JO L 125, 23.5.1996, p. 10).

II. ELVEȚIA – LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

1. Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40)
2. Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401);
3. Ordonanța din 18 aprilie 2007 privind importul, tranzitul și exportul de animale și produse de origine animală (OITE; RS 916.443.10).
4. Ordonanța din 18 aprilie 2007 privind importul și tranzitul de animale provenind din țări terțe, pe cale aeriană (OITA; RS 916.443.12).
5. Ordonanța din 27 august 2008 privind importul și tranzitul de produse de origine animală provenind din țări terțe, pe cale aeriană (OITPA; RS 916.443.13).
6. Ordonanța DFI din 16 mai 2007 privind controlul importului și al tranzitului de animale și de produse de origine animală (Ordonanța privind controalele OITE; RS 916.443.106);
7. Ordonanța din [...] **28 noiembrie 2014** privind importul, **tranzitul și exportul** de animale de companie ([...] **OITE-AC**; RS 916.443.14).
8. Ordonanța din 18 august 2004 privind medicamentele veterinare (OMédV; RS 812.212.27).
9. Ordonanța din 30 octombrie 1985 privind onorariile percepute de Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare (Ordonanța privind onorariile OSAV; RS 916.472).

III. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare aplică, simultan cu statele membre ale Uniunii Europene, condițiile de import prevăzute de actele menționate la punctul I din prezentul appendice, măsurile de punere în aplicare și listele cu unitățile de unde sunt autorizate importurile respective. Această obligație se aplică tuturor actelor corespunzătoare, oricare ar fi data de adoptare a acestora.

Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare poate adopta măsuri mai restrictive și poate solicita garanții suplimentare. În cadrul Comitetului mixt veterinar au loc consultări în vederea găsirii unor soluții adecvate.

Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare și statele membre ale Uniunii Europene se notifică reciproc cu privire la condițiile specifice de import stabilite cu titlu bilateral care nu fac obiectul unei armonizări la nivelul Uniunii Europene.

În scopul aplicării prezentei anexe, pentru Elveția, instituțiile autorizate ca centru autorizat în conformitate cu dispozițiile anexei C la Directiva 92/65/CEE se publică pe site-ul internet al Oficiului Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare.”

ANEXA IV

Apendicele 4 din anexa 11 la Acordul agricol se înlocuiește cu următorul text:

„APENDICELE 4

ZOOTEHNIE, INCLUSIV IMPORTURI DIN ȚĂRI TERȚE

A. LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
1. Directiva 2009/157/CEE a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind animalele pentru reproducție de rasă pură din specia bovină (JO L 323, 10.12.2009, p. 1).	Ordonanța din 31 octombrie 2012 privind creșterea animalelor (OE; RS 916.310).
2. Directiva 88/661/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1988 privind normele zootehnice care se aplică animalelor reproducătoare din specia porcină (JO L 382, 31.12.1988, p. 36);	
3. Directiva 87/328/CEE a Consiliului din 18 iunie 1987 privind acceptarea la reproducere a bovinelor reproducătoare de rasă pură (JO L 167, 26.6.1987, p. 54);	
4. Directiva 88/407/CEE a Consiliului din 14 iunie 1988 de stabilire a cerințelor de sănătate animală aplicabile în schimburile intracomunitare și la importul de material seminal de animale domestice din specia bovină (JO L 194, 22.7.1988, p. 10).	
5. Directiva 89/361/CEE a Consiliului din 30 mai 1989 privind animalele din speciile ovină și caprină reproducătoare de rasă pură (JO L 153, 6.6.1989, p. 30).	
6. Directiva 90/118/CEE a Consiliului din 5 martie 1990 privind acceptarea în scopul reproducției a porcilor reproducători de rasă pură (JO L 71, 17.3.1990, p. 34).	
7. Directiva 90/119/CEE a Consiliului din 5 martie 1990 privind acceptarea în scopul reproducției a porcilor reproducători hibrizi (JO L 71, 17.3.1990, p. 36).	
8. Directiva 90/427/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind condițiile zootehnice și genealogice care reglementează schimburile intracomunitare cu ecvidee (JO L 224, 18.8.1990, p. 55).	
9. Directiva 90/428/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind schimburile de cai pentru concursuri și stabilirea condițiilor de participare la aceste concursuri (JO L 224, 18.8.1990, p. 60).	
10. Directiva 91/174/CEE a Consiliului din 25 martie 1991 privind condițiile zootehnice și genealogice care reglementează comercializarea animalelor de rasă și care modifică directivele 77/504/CEE și 90/425/CEE (JO L 85, 5.4.1991, p. 37).	

Uniunea Europeană	Elveția
11. Directiva 94/28/CE a Consiliului din 23 iunie 1994 de stabilire a principiilor referitoare la condițiile zootehnice și genealogice care se aplică importului de animale, material seminal, ovule și embrioni provenind din țări terțe și de modificare a Directivei 77/504/CEE privind animalele pentru reproducție de rasă pură din specia bovină (JO L 178, 12.7.1994, p. 66).	

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

În sensul prezentului apendice, animalele vii și produsele de origine animală care fac obiectul comerțului între statele membre ale Uniunii și Elveția circulă în condițiile stabilite pentru comerțul între statele membre ale Uniunii.

Fără a aduce atingere dispozițiilor privind controalele zootehnice care figurează în apendicele 5 și 6, autoritățile elvețiene se angajează să asigure că, pentru importurile sale, Elveția aplică aceleași dispoziții ca cele din Directiva 94/28/CE.

În cazul unor dificultăți, Comitetul mixt veterinar este consultat la cererea uneia dintre părți.”

ANEXA V

Apendicele 5 din anexa 11 la Acordul agricol se înlocuiește cu următorul text:

„APENDICELE 5

ANIMALE VII, MATERIAL SEMINAL, OVULE ȘI EMBRIONI: CONTROALE LA FRONTIERE ȘI TAXE

CAPITOLUL I

Dispoziții generale - Sistemul TRACES

A. LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
Decizia 2004/292/CE a Comisiei din 30 martie 2004 privind punerea în aplicare a sistemului TRACES și de modificare a Deciziei 92/486/CEE (JO L 94, 31.3.2004, p. 63).	1. Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40); 2. Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401); 3. Ordonanța din 18 aprilie 2007 privind importul, tranzitul și exportul de animale și produse de origine animală (OITE; RS 916.443.10); 4. Ordonanța din 18 aprilie 2007 privind importul și tranzitul de animale provenind din țări terțe, pe cale aeriană (OITA; RS 916.443.12); 5. Ordonanța din 27 august 2008 privind importul și tranzitul de produse de origine animală provenind din țări terțe, pe cale aeriană (OITPA; RS 916.443.13); 6. Ordonanța DFI din 16 mai 2007 privind controlul importului și al tranzitului de animale și de produse de origine animală (Ordonanța privind controalele OITE; RS 916.443.106); 7. Ordonanța din [...] 28 noiembrie 2014 privind importul, tranzitul și exportul de animale de companie ([...] OITE-AC; RS 916.443.14).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

Comisia, în colaborare cu Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare, integrează Elveția în sistemul informatic TRACES, în conformitate cu Decizia 2004/292/CE.

Dacă este necesar, se stabilesc măsuri tranzitorii și complementare în cadrul Comitetului mixt veterinar.

CAPITOLUL II

Controale veterinare și zootehnice aplicabile comerțului între statele membre ale Uniunii Europene și Elveția

A. LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului dintre statele membre ale Uniunii și Elveția sunt efectuate în conformitate cu dispozițiile următoarelor acte:

Uniunea Europeană	Elveția
1. Directiva 89/608/CEE a Consiliului din 21 noiembrie 1989 privind asistența reciprocă pe care autoritățile administrative ale statelor membre și-o acordă și colaborarea dintre acestea și Comisie pentru a asigura punerea în aplicare a legislației în sectorul veterinar și zootehnic (JO L 351, 2.12.1989, p. 34);	1. Legea privind epizootiile din 1 iulie 1966 (LFE; RS 916.40), în special articolul 57;
2. Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne (JO L 224, 18.8.1990, p. 29).	2. Ordonanța din 18 aprilie 2007 privind importul, tranzitul și exportul de animale și produse de origine animală (OITE; RS 916.443.10);
	3. Ordonanța DFI din 16 mai 2007 privind controlul importului și al tranzitului de animale și de produse de origine animală (Ordonanța privind controalele OITE; RS 916.443.106);
	4. Ordonanța din [...] 28 noiembrie 2014 privind importul, tranzitul și exportul de animale de companie ([...] OITE-AC ; RS 916.443.14).
	5. Ordonanța din 30 octombrie 1985 privind onorariile percepute de Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare (Ordonanța privind onorariile OSAV; RS 916.472).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

În cazurile prevăzute la articolul 8 din Directiva 90/425/CEE, autoritățile competente de la locul de destinație contactează imediat autoritățile competente de la locul de expediere. Acestea iau toate măsurile necesare și comunică autorității competente de la locul de expediere și Comisiei natura controalelor efectuate, deciziile luate și motivele care stau la baza acestor decizii.

Responsabilitatea punerii în aplicare a dispozițiilor prevăzute la articolele 10, 11 și 16 din Directiva 89/608/CEE și la articolele 9 și 22 din Directiva 90/425/CEE aparține Comitetului mixt veterinar.

C. MODALITĂȚI SPECIALE DE PUNERE ÎN APLICARE PENTRU ANIMALELE DESTINATE PĂȘUNATULUI FRONTALIER

1. Definiții

Pășunat: acțiune de transhumanță într-o zonă de frontieră limitată la 10 km, în momentul expedierii animalelor spre un stat membru sau spre Elveția. În cazul unor condiții speciale justificate în mod corespunzător, o fâșie mai lată de o parte și de alta a frontierei dintre Elveția și Uniunea Europeană poate fi autorizată de către autoritățile competente în cauză.

Pășunat zilnic: pășunat în care, la sfârșitul fiecărei zile, animalele se întorc la exploatarea lor de origine într-un stat membru sau în Elveția.

2. În cazul pășunatului dintre statele membre ale Uniunii Europene și Elveția, dispozițiile Deciziei 2001/672/CE a Comisiei^{(1)*} se aplică *mutatis mutandis*. Cu toate acestea, în cadrul prezentei anexe, la articolul 1 din Decizia 2001/672/CE, decizia se aplică cu următoarele adaptări:

- trimiterea la perioada cuprinsă între 1 mai și 15 octombrie este înlocuită prin „anul calendaristic”;
- pentru Elveția, părțile vizate la articolul 1 din Decizia 2001/672/CE și menționate în anexa corespunzătoare sunt:

ELVEȚIA

Cantonul Zürich

Cantonul Berna

Cantonul Lucerna

Cantonul Uri

Cantonul Schwyz

Cantonul Obwalden

Cantonul Nidwalden

Cantonul Glarus

Cantonul Zug

Cantonul Fribourg

Cantonul Solothurn

Cantonul Basel-Oraș

Cantonul Basel-Provincie

Cantonul Schaffhausen

Cantonul Appenzell Extern

Cantonul Appenzell Intern

Cantonul St. Gallen

Cantonul Graubünden

Cantonul Aargau

Cantonul Thurgau

Cantonul Ticino

Cantonul Vaud

Cantonul Valais

Cantonul Neuchâtel

Cantonul Geneva

Cantonul Jura.

La punerea în aplicare a Ordonanței privind epizootiile din 27 iunie 1995 (OFE; RS 916.401), în special articolul 7 (înregistrare) și a Ordonanței din 26 novembre 2011 privind banca de date referitoare la circulația animalelor (Ordonanța privind BDTA; RS 916.404.1), în special secțiunea 2 (conținutul băncii de date), Elveția atribuie fiecărei pășuni un cod de înregistrare specific care trebuie înregistrat în baza de date națională privind bovinele.

3. Pentru pășunatul între statele membre ale Uniunii Europene și Elveția, medicul veterinar oficial al țării de expediere:

- (a) informează, la data emiterii certificatului și în termen de cel mult 24 de ore înainte de data prevăzută de sosire a animalelor, prin sistemul informatizat care face legătura între autoritățile veterinare prevăzut la articolul 20 din Directiva 90/425/CEE, autoritatea competentă de la locul de destinație (unitatea veterinară locală) cu privire la trimiterea animalelor,
- (b) examinează animalele în termen de 48 de ore înainte de plecarea lor în vederea pășunatului; aceste animale trebuie să fie identificate în mod corespunzător;
- (c) eliberează un certificat după modelul prevăzut la punctul 9.

4. Pe întreaga durată a pășunatului, animalele trebuie să rămână sub control vamal.

5. Deținătorul de animale trebuie:

- (a) să accepte, într-o declarație scrisă, să se conformeze la toate măsurile luate în conformitate cu dispozițiile prevăzute de prezenta anexă și la orice altă măsură instituită la nivel local, la fel ca orice deținător originar dintr-un stat membru al **Comunității** sau din Elveția;
- (b) să achite costurile controalelor care rezultă din aplicarea prezentei anexe;
- (c) să colaboreze pe deplin la efectuarea controalelor vamale sau veterinare cerute de autoritățile oficiale din țara de expediere sau din țara de destinație.

6. În momentul întoarcerii animalelor, la sfârșitul sezonului de pășunat sau anticipat, medicul veterinar oficial al țării locului de pășunat:
- (a) informează, la data emiterii certificatului și în termen de cel mult 24 de ore înainte de data prevăzută de sosire a animalelor, prin sistemul informatizat care face legătura între autoritățile veterinare prevăzute la articolul 20 din Directiva 90/425/CEE, autoritatea competentă de la locul de destinație (unitatea veterinară locală) cu privire la trimiterea animalelor;
 - (b) examinează animalele în termen de 48 de ore înainte de plecarea lor în vederea pășunatului; aceste animale trebuie să fie identificate în mod corespunzător;
 - (c) eliberează un certificat după modelul prevăzut la punctul 9.
7. În cazul apariției unei boli, autoritățile veterinare competente iau măsurile corespunzătoare de comun acord. Problema eventualelor cheltuieli va fi examinată de aceste autorități. Dacă este necesar, va fi consultat Comitetul mixt veterinar.
8. Prin derogare de la dispozițiile prevăzute pentru pășunat la punctele 1-7, în cazul pășunatului zilnic între statele membre ale Uniunii Europene și Elveția:
- (a) animalele nu intră în contact cu animale de la o altă exploatație;
 - (b) deținătorul animalelor se angajează să informeze autoritatea veterinară competentă cu privire la orice contact al animalelor cu animale de la o altă exploatație;
 - (c) certificatul de sănătate stabilit la punctul 9 trebuie să fie prezentat în fiecare an calendaristic autorităților veterinare competente, în momentul introducerii pentru prima dată a animalelor într-un stat membru sau în Elveția. Certificatul de sănătate trebuie să fie pus la dispoziția autorităților veterinare competente la cererea acestora;
 - (d) punctele 2 și 3 se aplică numai la prima expediere din anul calendaristic a animalelor spre un stat membru sau spre Elveția;
 - (e) punctul 6 nu se aplică;
 - (f) deținătorul de animale se angajează să informeze autoritatea veterinară competentă cu privire la sfârșitul perioadei de pășunat.
9. Model de certificat de sănătate pentru pășunatul frontalier sau pentru pășunatul zilnic și întoarcerea de la pășunatul frontalier a animalelor din specia bovină:

Model de certificat de sănătate pentru pășunatul frontalier sau pentru pășunatul zilnic și întoarcerea de la pășunatul frontalier a animalelor din specia bovină

UNIUNEA EUROPEANĂ				Certificat intracomunitar			
Partea I: Detalii privind transportul prezentat				I.1. Expeditor Numele Adresa Țara		I.2. Numărul de referință al certificatului	
						I.2.a. Număr local de referință	
						I.3. Autoritatea competentă centrală	
						I.4. Autoritatea competentă locală	
I.5. Destinatar Numele Adresa Țara				I.6. Numărul (numerele) certificatelor originale aferente		Numărul (numerele) documentelor de însoțire	
				I.7. Comerciant Numele Numărul de autorizare			
I.8. Țara de origine	Cod ISO	I.9. Regiunea de origine	Cod	I.10. Țara de destinație	Cod ISO	I.11. Regiunea de destinație	Cod
I.12. Locul de origine/Locul de pescuit Exploatație ☐ Centru de colectare ☐ Unitatea comerciantului ☐ Organism autorizat ☐ Centru de material seminal ☐ Exploatație de acvacultură autorizată ☐ Echipă de embrioni ☐ Unitate ☐ Altele ☐ Numele Numărul de autorizare Adresa Cod poștal				I.13. Locul de destinație Exploatație ☐ Centru de colectare ☐ Unitatea comerciantului ☐ Organism autorizat ☐ Centru de material seminal ☐ Exploatație de acvacultură autorizată ☐ Echipă de embrioni ☐ Unitate ☐ Altele ☐ Numele Numărul de autorizare Adresa Cod poștal			
I.14. Locul de încărcare Cod poștal				I.15. Data și ora plecării			
I.16. Mijloace de transport Avion ☐ Vapor ☐ Vagon de cale ferată ☐ Vehicul rutier ☐ Altele ☐ Identificare: Numărul (numerele):				I.17. Transportator Numele Numărul de autorizare Adresa Cod poștal Statul membru			

I.21	I.20. Număr/Cantitate	I.22. Numărul de pachete
I.23. Numărul sigiliului și numărul containerului		
I.25. Animale certificate în scopul/Produse certificate pentru: Transhumanță ☐		
I.26. Tranzit prin țări terțe ☐ Țări terțe Cod ISO Țări terțe Cod ISO Țări terțe Cod ISO Punct de ieșire Cod Punct de intrare Nr. PIF	I.27. Tranzit prin statele membre ☐ Statul membru Cod ISO Statul membru Cod ISO Statul membru Cod ISO	
I.28. Export ☐ Țări terțe Cod ISO Punct de ieșire Cod	I.29. Durata estimată a transportului	
I.30. Ruta Yes ☐ No ☐		
I.31. Identificarea animalelor Codul produsului (cod SA) Nr. pașaport		

UNIUNEA EUROPEANĂ

2005/22 Pășunat

Partea a II-a: Certificare

II. Informații privind sănătatea	II.a. Numărul de referință al certificatului	II.b. Număr local de referință
A. Certificat de sănătate privind pășunatul frontalier sau pășunatul zilnic al animalelor din specia bovină Subsemnatul, medic veterinar oficial, certific că fiecare animal din lotul descris mai sus: A.1. provine dintr-o exploatație de origine și dintr-o zonă care, conform legislației comunitare sau naționale, nu fac obiectul niciunei interdicții sau restricții motivate de vreo boală a bovinelor; A.2. provine dintr-un efectiv de origine situat într-un stat membru sau într-o parte a teritoriului acestuia: (a) care a instituit o rețea de supraveghere aprobată prin Decizia .../.../CE a Comisiei sau, pentru Elveția, prin acordul dintre Comunitatea Europeană și Elveția din 21 iunie 1999 (anexa 11 apendicele 2 punctul I); (b) care este recunoscut în mod oficial ca fiind indemn de leucoză, tuberculoză și bruceloză; A.3. este un animal de fermă ⁽³⁾ sau pentru producție ⁽¹⁾ care: (a) conform informațiilor disponibile, a fost ținut în exploatația de origine în cursul ultimelor treizeci de zile sau de la nașterea sa, dacă acesta are mai puțin de 30 de zile, și niciun animal importat dintr-o țară terță nu a fost introdus în această exploatație în cursul acestei perioade fără să fi fost izolat de toate celelalte animale ale exploatației; (b) nu a intrat în contact, în cursul ultimelor 30 de zile, cu animale din efective care nu îndeplinesc condițiile menționate la punctul 2. A.4. Animalele descrise mai sus au fost examinate la data de ... [a se introduce data] în termen de 48 de ore înainte de data prevăzută a plecării și nu au prezentat nici un semn clinic de boală infecțioasă sau contagioasă; A.5. Exploatația de origine și, după caz, centrul de colectare autorizat și zona în care se află nu fac obiectul niciunei interdicții sau restricții motivate de vreo boală a bovinelor, în conformitate cu legislația comunitară sau națională; A.6. Toate dispozițiile aplicabile ale Directivei 64/432/CEE sunt respectate; A.7. Animalele prezintă garanții complementare privind rinotraheita infecțioasă bovină/vulvovaginita pustuloasă infecțioasă, în conformitate cu Decizia 2004/558/CE, ale cărei dispoziții sunt aplicabile mutatis mutandis, în conformitate cu acordul dintre Comunitatea Europeană și Elveția din 21 iunie 1999; A.8. în momentul inspecției animalele susmenționate erau apte pentru a fi transportate pe traseul prevăzut, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1/2005. A.9. Data sosirii pe pășune (6) ... A.10. Data prevăzută pentru plecarea de pe pășune: ... B. Certificat de sănătate privind întoarcerea de la pășunatul frontalier a animalelor din specia bovină (întoarcere normală sau anticipată) B.1. animalele descrise mai sus [lista cu animalele în momentul întoarcerii anticipate ⁽³⁾ sau lista cu animalele care figurează pe certificatul original asociat ⁽³⁾ (⁷) (⁸)] au fost examinate la data de ... (data de încărcare a animalelor sau 48 de ore înainte de plecarea lor) și nu au prezentat niciun semn clinic de boală infecțioasă sau contagioasă; B.2. zona de pășunat în care au stat animalele nu face obiectul niciunei interdicții sau restricții motivate de vreo boală a bovinelor, în conformitate cu legislația comunitară sau națională, și în special niciun caz de tuberculoză, bruceloză sau leucoză nu a fost constatat în cursul perioadei de pășunat.		

* Partea A se completează pentru mersul la pășunatul frontalier sau pentru pășunatul zilnic, partea B se completează pentru întoarcerea de la pășunatul frontalier.

UNIUNEA EUROPEANĂ

2005/22 Pășunat

II. Informații privind sănătatea	II.a. Numărul de referință al certificatului	II.b. Număr local de referință
(¹) Informațiile care trebuie să figureze în prezentul certificat trebuie să fie introduse în sistemul informatizat care face legătura între autoritățile veterinare prevăzute la articolul 20 din Directiva 90/425/CEE la data emiterii certificatului sau cu cel mai târziu cu 24 de ore înainte de data prevăzută a sosirii animalelor. (²) Acest certificat este valabil timp de zece zile de la data inspecției veterinare efectuate în Elveția sau în statul membru de proveniență. În cazul pășunatului zilnic, acest certificat este valabil pe întreaga perioadă de pășunat. (³) A se bifa mențiunile, după caz. (⁴) În cazul pășunatului zilnic, acest certificat este valabil pe întreaga perioadă de pășunat. (⁵) Această declarație nu îi scutește pe transportatori de obligațiile care le revin în conformitate cu dispozițiile comunitare în vigoare, în special de a verifica dacă animalele sunt apte pentru transport. (⁶) Codul de înregistrare al pășunii este indicat în partea I.13 (număr de autorizare) din prezentul certificat. (⁷) În cazul în care, din motive de sănătate, unele animale revin în exploatarea de origine în timpul perioadei de pășunat, însoțite de un certificat de sănătate, mărcile de identificare trebuie să fie radiate din lista inițială, iar aceasta din urmă trebuie să fie validată de medicul veterinar oficial. (⁸) Numărul certificatului de sănătate utilizat pentru intrarea în zona de pășunat este indicat în partea I.6 din prezentul certificat.		
Medic veterinar oficial/inspector oficial Nume (cu litere de tipar): Calificare și titlu: Unitatea veterinară locală: Nr. UVL: Data: Semnătura: Ștampila:		

CAPITOLUL III

Condiții pentru comerțul dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană

A. LEGISLAȚIE

Pentru comerțul cu animale vii, cu material seminal, ovule și embrioni provenite de la acestea și pentru pășunatul frontalier al animalelor din specia bovină între Uniunea Europeană și Elveția, certificatele de sănătate sunt cele prevăzute în prezenta anexă și disponibile în sistemul TRACES, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 599/2004 al Comisiei (²)*.

CAPITOLUL IV

Controale veterinare aplicabile importurilor din țări terțe

A. LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Controalele privind importurile din țări terțe sunt efectuate în conformitate cu dispozițiile următoarelor acte:

Uniunea Europeană	Elveția
1. Regulamentul (CE) nr. 282/2004 al Comisiei din 18 februarie 2004 de întocmire a unui document pentru declararea și controlul sanitar-veterinar al animalelor provenite din țări terțe și introduse în Comunitate (JO L 49, 19.2.2004, p. 11);	1. Ordonanța din 18 aprilie 2007 privind importul, tranzitul și exportul de animale și produse de origine animală (OITE; RS 916.443.10);
2. Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, 30.4.2004, p. 1);	2. Ordonanța din 18 aprilie 2007 privind importul și tranzitul de animale provenind din țări terțe, pe cale aeriană (OITA; RS 916.443.12);
3. Directiva 91/496/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 de stabilire a principiilor privind organizarea controalelor sanitar-veterinare ale animalelor provenite din țări terțe introduse în Comunitate și de modificare a Directivelor 89/662/CEE, 90/425/CEE și 90/675/CEE (JO L 268, 24.9.1991, p. 56);	3. Ordonanța din 27 august 2008 privind importul și tranzitul de produse de origine animală provenind din țări terțe, pe cale aeriană (OITPA; RS 916.443.13);
4. Directiva 96/22/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind interzicerea utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal sau tireostatic și a substanțelor β-agoniste în creșterea animalelor și de abrogare a Directivelor 81/602/CEE, 88/146/CEE și 88/299/CEE (JO L 125, 23.5.1996, p. 3);	4. Ordonanța DFI din 16 mai 2007 privind controlul importului și al tranzitului de animale și de produse de origine animală (Ordonanța privind controalele OITE; RS 916.443.106);
5. Directiva 96/23/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind măsurile de monitorizare a anumitor substanțe și reziduuri ale acestora în animale vii și în produse și de abrogare a Directivelor 85/358/CEE și 86/469/CEE și a Deciziilor 89/187/CEE și 91/664/CEE (JO L 125, 23.5.1996, p. 10);	5. Ordonanța din [...] 28 noiembrie 2014 privind importul, tranzitul și exportul de animale de companie ([...] OITE-AC ; RS 916.443.14);
6. Decizia 97/794/CE a Comisiei din 12 noiembrie 1997 de stabilire a anumitor modalități de aplicare a Directivei 91/496/CEE a Consiliului privind controalele veterinare ale animalelor vii importate din țări terțe (JO L 323, 26.11.1997, p. 31);	6. Ordonanța din 30 octombrie 1985 privind onorariile percepute de Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare (Ordonanța privind onorariile OSAV; RS 916.472);
7. Decizia 2007/275/CE a Comisiei din 17 aprilie 2007 privind listele de animale și produse care urmează să fie supuse controalelor la punctele de control la frontieră în conformitate cu Directivele 91/496/CEE și 97/78/CE ale Consiliului (JO L 116, 4.5.2007, p. 9).	7. Ordonanța din 18 august 2004 privind medicamentele veterinare (OMédV; RS 812.212.27).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

- În scopul aplicării articolului 6 din Directiva 91/496/CEE, punctele de control la frontieră ale statelor membre pentru controalele veterinare ale animalelor vii figurează în anexa la Decizia 2009/821/CE a Comisiei ⁽³⁾.*
- În sensul aplicării articolului 6 din Directiva 91/496/CEE, punctele de control la frontieră pentru Elveția sunt următoarele:

Numele	Cod TRACES	Tip	Centru de control	Tip de autorizație
Aeroportul Zürich	CHZRH4	A	Centrul 3	O – Alte animale (inclusiv animale din grădinile zoologice) (*)

Numele	Cod TRACES	Tip	Centru de control	Tip de autorizație
Aeroportul Geneva	CHGVA4	A	Centrul 2	O – Alte animale (inclusiv animale din grădinile zoologice) (*)

(*) Prin trimitere la categoriile de autorizație stabilite prin Decizia 2009/821/CE.

Comitetul mixt veterinar examinează modificările ulterioare ale listei punctelor de control la frontieră, ale centrelor de control și ale tipurilor de autorizație a acestora.

Responsabilitatea punerii în aplicare a controalelor la fața locului revine Comitetului mixt veterinar, în special în temeiul articolului 19 din Directiva 91/496/CE și al articolului 57 din Legea privind epizootiile.

3. Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare aplică, simultan cu statele membre ale Uniunii Europene, condițiile de import prevăzute în apendicele 3 la prezenta anexă, precum și măsurile de punere în aplicare.

Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare poate adopta măsuri mai restrictive și poate solicita garanții suplimentare. În cadrul Comitetului mixt veterinar au loc consultări în vederea găsirii unor soluții adecvate.

Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare și statele membre ale Uniunii Europene se notifică reciproc cu privire la condițiile specifice de import stabilite cu titlu bilateral care nu fac obiectul unei armonizări la nivelul Uniunii Europene.

4. Punctele de control la frontieră ale statelor membre ale Uniunii Europene menționate la punctul 1 efectuează controale privind importurile din țări terțe destinate Elveției, în conformitate cu punctul A din capitolul IV din prezentul apendice.
5. Punctele de control la frontieră ale Elveției menționate la punctul 2 efectuează controalele privind importurile din țări terțe destinate statelor membre ale Uniunii Europene în conformitate cu punctul A din capitolul IV din prezentul apendice.

CAPITOLUL V

Dispoziții specifice

1. IDENTIFICAREA ANIMALELOR

A. LEGISLAȚIE (*)

- (*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Controalele privind importurile din țări terțe sunt efectuate în conformitate cu dispozițiile următoarelor acte:

Uniunea Europeană	Elveția
1. Directiva 2008/71/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 privind identificarea și înregistrarea porcinelor (JO L 213, 8.8.2008, p. 31).	1. Ordonanța privind epizootiile din 27 iunie 1995 (OFE; RS 916.401), în special articolele 7-15f (înregistrare și identificare);
2. Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Consiliului și al Parlamentului European din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului (JO L 204, 11.8.2000, p. 1).	2. Ordonanța din 26 octombrie 2011 privind baza de date referitoare la circulația animalelor (Ordonanța privind BDTA; RS 916.404.1).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

- (a) Comitetul mixt veterinar este responsabil de punerea în aplicare a articolului 4 alineatul (2) din Directiva 2008/71/CE.
- (b) Efectuarea controalelor la fața locului este decisă de Comitetul mixt veterinar, în special în conformitate cu articolul 22 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 și cu articolul 57 din Legea privind epizootiile, precum și cu articolul 1 din Ordonanța din [...] **23 octombrie 2013** privind coordonarea controalelor în exploatațile agricole (OCCEA, RS 910.15).

2. PROTECȚIA ANIMALELOR

A. LEGISLAȚIE (*)

- (*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
1. Regulamentul (CE) nr. 1/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe și de modificare a Directivelor 64/432/CEE și 93/119/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1255/97 (JO L 3, 5.1.2005, p. 1).	1. Legea federală din 16 decembrie 2005 privind protecția animalelor (LPA; RS 455), în special articolele 15 și 15a (principii, transportul internațional de animale);
2. Regulamentul (CE) nr. 1255/97 al Consiliului din 25 iunie 1997 privind criteriile comunitare prevăzute pentru puncte de control și de modificare a planului de itinerar prevăzut în anexa la Directiva 91/628/CEE (JO L 174, 2.7.1997, p. 1).	2. Ordonanța din 23 aprilie 2008 privind protecția animalelor (OPAn; RS 455.1), în special articolele 169-176 (transportul internațional de animale).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

- (a) Autoritățile elvețiene se angajează să respecte dispozițiile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1/2005 în ceea ce privește comerțul dintre Elveția și Uniunea Europeană și importurile din țări terțe.
- (b) În cazurile prevăzute la articolul 26 din Regulamentul (CE) nr. 1/2005, autoritățile competente de la locul de destinație contactează imediat autoritățile competente de la locul de plecare.
- (c) Responsabilitatea aplicării dispozițiilor prevăzute la articolele 10, 11 și 16 din Directiva 89/608/CEE a Consiliului ^{(4)*} îi revine Comitetului mixt veterinar.
- (d) Responsabilitatea punerii în aplicare a controalelor la fața locului îi revine Comitetului mixt veterinar, în special în temeiul articolului 28 din Regulamentul (CE) nr. 1/2005 și al articolului 208 din Ordonanța din 23 aprilie 2008 privind protecția animalelor (OPAn; RS 455.1).
- (e) În temeiul articolului 15a alineatul (3) din legea federală din 16 decembrie 2005 privind protecția animalelor (LPA; RS 455), tranzitul prin Elveția al bovinelor, ovinelor, caprinelor și porcinelor, al cailor destinați sacrificării și al păsărilor destinate sacrificării nu poate avea loc decât pe calea ferată sau cu avionul. Această chestiune va fi examinată de Comitetul mixt veterinar.

3. TAXE

1. Nu se percep taxe pentru controalele veterinare referitoare la comerțul dintre statele membre ale Uniunii Europene și Elveția.

2. Pentru controalele veterinare ale importurilor din țări terțe, autoritățile elvețiene se angajează să perceapă taxele legate de controalele oficiale prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾.*

⁽¹⁾* Decizia 2001/672/CE a Comisiei din 20 august 2001 de stabilire a unor reguli speciale aplicabile deplasărilor de bovine către locurile de pășunat pe timp de vară din zonele montane (JO L 235, 4.9.2001, p. 23).

⁽²⁾* Regulamentul (CE) nr. 599/2004 al Comisiei din 30 martie 2004 de adoptare a unui model armonizat de certificat și de proces-verbal al inspecției, referitoare la schimburile intracomunitare cu animale și cu produse de origine animală (JO L 94, 31.3.2004, p. 44).

⁽³⁾* Decizia 2009/821/CE a Comisiei din 28 septembrie 2009 de stabilire a unei liste de puncte de control la frontieră, de fixare a anumitor reguli privind controalele efectuate de către experții veterinari ai Comisiei și de determinare a unităților veterinare în cadrul sistemului TRACES (JO L 296, 12.11.2009, p. 1).

⁽⁴⁾* Directiva 89/608/CEE a Consiliului din 21 noiembrie 1989 privind asistența reciprocă pe care autoritățile administrative ale statelor membre și-o acordă și colaborarea dintre acestea și Comisie pentru a asigura punerea în aplicare a legislației în sectorul veterinar și zootehnic (JO L 351, 2.12.1989, p. 34).

⁽⁵⁾* Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, 30.4.2004, p. 1).»

ANEXA VI

Apendicele 6 din anexa 11 la Acordul agricol se înlocuiește cu următorul text:

„APENDICELE 6

PRODUSE DE ORIGINE ANIMALĂ

CAPITOLUL I

Sectoare în care este recunoscută echivalența în mod reciproc**«Produse de origine animală destinate consumului uman»**

Definițiile din Regulamentul (CE) nr. 853/2004 se aplică *mutatis mutandis*.

Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

	Exporturi din Uniunea Europeană spre Elveția și exporturi din Elveția spre Uniunea Europeană		
	Condiții comerciale		Echivalență
	Uniunea Europeană	Elveția	
<i>Sănătate animală</i>			
1. Carne proaspătă, inclusiv carne tocată, preparate din carne, produse pe bază de carne, grăsimi netransformate și grăsimi topite			
Ungulate domestice	Directiva 64/432/CEE	Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40)	Da ⁽¹⁾
Solipede domestice	Directiva 2002/99/CE Regulamentul (CE) nr. 999/2001	Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401);	
2. Carne de vânat de crescătorie, preparate din carne, produse pe bază de carne			
Mamifere terestre de crescătorie, altele decât cele precizate mai sus	Directiva 64/432/CEE Directiva 92/118/CEE Directiva 2002/99/CE Regulamentul (CE) nr. 999/2001	Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40) Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401);	Da
Ratite de crescătorie	Directiva 92/118/CEE		Da
Lagomorfe	Directiva 2002/99/CE		

	Exporturi din Uniunea Europeană spre Elveția și exporturi din Elveția spre Uniunea Europeană		
	Condiții comerciale		Echivalență
	Uniunea Europeană	Elveția	
3. Carne de vânat sălbatic, preparate din carne, produse pe bază de carne			
Ungulate sălbatic	Directiva 2002/99/CE	Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40)	Da
Lagomorfe	Regulamentul (CE) nr. 999/2001	Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401);	
Alte mamifere terestre			
Vânat sălbatic cu pene			
4. Carne proaspătă de păsări de curte, preparate din carne, produse pe bază de carne, grăsimi și grăsimi topite			
Păsări de curte	Directiva 92/118/CEE	Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40)	Da
	Directiva 2002/99/CE	Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401);	
5. Stomacuri, vezici și intestine			
Bovine	Directiva 64/432/CEE	Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40)	Da ⁽¹⁾
Ovine și caprine	Directiva 92/118/CEE	Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401);	
Porcine	Directiva 2002/99/CE		
	Regulamentul (CE) nr. 999/2001		
6. Oase și produse pe bază de oase			
Ungulate domestice	Directiva 64/432/CEE	Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40)	Da ⁽¹⁾
Solipede domestice	Directiva 92/118/CEE	Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401)	
Alte mamifere terestre de crescătorie sau sălbatic	Directiva 2002/99/CE		
	Regulamentul (CE) nr. 999/2001		
Păsări de curte, ratite și vânat sălbatic cu pene			

	Exporturi din Uniunea Europeană spre Elveția și exporturi din Elveția spre Uniunea Europeană		
	Condiții comerciale		Echivalență
	Uniunea Europeană	Elveția	
7. Proteine animale transformate, sânge și produse din sânge			
Ungulate domestice	Directiva 64/432/CEE	Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40)	Da ⁽¹⁾
Solipede domestice	Directiva 92/118/CEE	Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401);	
Alte mamifere terestre de crescătorie sau sălbatice	Directiva 2002/99/CE		
Păsări de curte, ratite și vânat sălbatic cu pene	Regulamentul (CE) nr. 999/2001		
8. Gelatină și colagen			
	Directiva 2002/99/CE	Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40)	Da ⁽¹⁾
	Regulamentul (CE) nr. 999/2001	Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401);	
9. Lapte și produse lactate			
	Directiva 64/432/CEE	Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40)	Da
	Directiva 2002/99/CE	Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401);	
10. Ouă și produse din ouă			
	Directiva 2002/99/CE	Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40)	Da
		Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401);	

	Exporturi din Uniunea Europeană spre Elveția și exporturi din Elveția spre Uniunea Europeană		
	Condiții comerciale		Echivalență
	Uniunea Europeană	Elveția	

11. Produse pescărești, moluște bivalve, echinoderme tunicate și gasteropode marine

Directiva 2006/88/CE	Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40)	Da
Directiva 2002/99/CE	Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401);	

12. Miere

Directiva 92/118/CEE	Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40)	Da
Directiva 2002/99/CE	Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401);	

13. Melci și pulpe de broască

Directiva 92/118/CEE	Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40)	Da
Directiva 2002/99/CE	Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401);	

(¹) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Recunoașterea similarității legislațiilor în ceea ce privește supravegherea EST la ovine și caprine va fi reexaminată în cadrul Comitetului mixt veterinar.

Exporturi din Uniunea Europeană spre Elveția și exporturi din Elveția spre Uniunea Europeană		
Condiții comerciale		Echivalență
Uniunea Europeană	Elveția	
<i>Sănătate publică</i>		
Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă (JO L 147, 31.5.2001, p. 1).	Legea federală din 9 octombrie 1992 privind produsele alimentare și obiectele uzuale (LDAI; RS 817.0);	Da, în condiții speciale
Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare (JO L 139, 30.4.2004, p. 1).	Ordonanța din 23 aprilie 2008 privind protecția animalelor (OPAn; RS 455.1);	
Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală (JO L 139, 30.4.2004, p. 55).	Ordonanța din 16 noiembrie 2011 privind formarea de bază, formarea pentru obținerea unor calificări profesionale și formarea continuă a persoanelor care lucrează în cadrul Serviciului public veterinar (RS 916.402);	
Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman (JO L 139, 30.4.2004, p. 206).	Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401);	
Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, 30.4.2004, p. 1).	Ordonanța din 23 noiembrie 2005 privind sacrificarea animalelor și controlul cărnii (OAbCV; RS 817.190);	
Regulamentul (CE) nr. 2073/2005 al Comisiei din 15 noiembrie 2005 privind criteriile microbiologice pentru produsele alimentare (JO L 338, 22.12.2005, p. 1).	Ordinance of 23 November 2005 on the slaughter of livestock and the checking of meat (OabCV; RS 817.190);	
	Ordonanța din 23 noiembrie 2005 privind produsele alimentare și obiectele uzuale (ODAIUOS; RS 817.02);	
	Ordonanța DFI din 23 noiembrie 2005 privind punerea în aplicare a legislației privind produsele alimentare (RS 817.025.21);	

Exporturi din Uniunea Europeană spre Elveția și exporturi din Elveția spre Uniunea Europeană		
Condiții comerciale		Echivalență
Uniunea Europeană	Elveția	
	Ordonanța DEFR din 23 noiembrie 2005 privind igiena în producția primară (OHyPPr; RS 916.020.1);	
	Ordonanța DFI din 23 noiembrie 2005 privind igiena (OHyG; RS 817.024.1);	
	Ordonanța DFI din 23 noiembrie 2005 privind igiena în momentul sacrificării animalelor (OHyAb; RS 817.190.1);	
	Ordonanța DFI din 23 noiembrie 2005 privind produsele alimentare de origine animală (RS 817.022.108).	
Regulamentul (CE) nr. 2074/2005 al Comisiei din 5 decembrie 2005 de stabilire a măsurilor de aplicare privind anumite produse reglementate de Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului și organizarea unor controale oficiale prevăzute de Regulamentele (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului și (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului, de derogare de la Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 853/2004 și (CE) nr. 854/2004 (JO L 338, 22.12.2005, p. 27).		
Regulamentul (CE) nr. 2075/2005 al Comisiei din 5 decembrie 2005 de stabilire a normelor specifice aplicabile controalelor oficiale privind prezența de Trichinella în carne (JO L 338, 22.12.2005, p. 60).		
<i>Protecția animalelor</i>		
Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 privind protecția animalelor în momentul uciderii (JO L 303, 18.11.2009, p. 1).	Legea federală din 16 decembrie 2005 privind protecția animalelor (LPA; RS 455);	Da, în condiții speciale
	Ordonanța din 23 aprilie 2008 privind protecția animalelor (OPAn; RS 455.1);	
	Ordonanța OVF din 12 august 2010 privind protecția animalelor în momentul sacrificării (OPAnAb; RS 455.110.2);	
	Ordonanța din 23 noiembrie 2005 privind sacrificarea animalelor și controlul cărnii (OAbCV; RS 817.190);	

Cerințe speciale

- (1) Produsele de origine animală destinate consumului uman care fac obiectul comerțului între statele membre ale Uniunii Europene și Elveția circulă exact în aceleași condiții ca și produsele de origine animală destinate consumului uman care fac obiectul comerțului între statele membre ale Uniunii Europene, și în ceea ce privește protecția animalelor în momentul uciderii. Dacă este necesar, aceste produse sunt însoțite de certificatele de sănătate prevăzute pentru comerțul între statele membre ale Uniunii Europene sau stabilite de prezenta anexă și disponibile în sistemul TRACES.
- (2) Elveția întocmește lista cu unitățile sale autorizate, în conformitate cu dispozițiile articolului 31 (înregistrarea/autorizarea unităților) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004.
- (3) În ceea ce privește importurile, Elveția aplică aceleași dispoziții cu cele aplicabile în domeniu la nivel comunitar.
- (4) Autoritățile competente ale Elveției nu au făcut uz de derogarea de la examenul de depistare a prezenței *Trichinella* prevăzută la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2075/2005. În cazul în care ar face uz de această derogare, autoritățile elvețiene se angajează să notifice Comisiei prin procedură scrisă lista regiunilor unde riscul prezenței *Trichinella* la porcinele domestice este recunoscut oficial ca fiind neglijabil. Statele membre ale Uniunii Europene dispun de un termen de trei luni, începând cu data notificării menționate, pentru a transmite Comisiei observațiile lor în scris. Dacă nu există obiecții din partea Comisiei sau a unui stat membru, regiunea este recunoscută ca regiune care prezintă un risc neglijabil privind prezența *Trichinella*, iar porcii domestici care provin din această regiune sunt scutiți de examinarea care vizează depistarea prezenței *Trichinella* în momentul sacrificării. Dispozițiile articolului 3 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2075/2005 se aplică *mutatis mutandis*.
- (5) Elveția utilizează metodele de depistare descrise în capitolele I și II din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2075/2005 în cadrul examenelor care vizează depistarea prezenței *Trichinella*. Aceasta nu utilizează însă metoda de examen trichinoscopic descrisă în capitolul III din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2075/2005.
- (6) Autoritățile competente ale Elveției pot obține o derogare în ceea ce privește examenul de depistare a prezenței *Trichinella* în carcasele și carnea provenind de la porcii domestici pentru îngrășare și sacrificare din abatoarele cu capacitate mică.

Această dispoziție se aplică până la 31 decembrie 2016.

În temeiul articolului 8 alineatul (3) din Ordonanța DFI din 23 noiembrie 2005 privind igiena în momentul sacrificării animalelor (OHvAb; RS 817.190.1) și al articolului 9 alineatul (8) din Ordonanța DFI din 23 noiembrie 2005 privind produsele alimentare de origine animală (RS 817.022.108), aceste carcase și carnea provenind de la porcii domestici pentru îngrășare și sacrificare, precum și preparatele din carne, produsele pe bază de carne și produsele transformate pe bază de carne care rezultă poartă o marcă de sănătate specială în conformitate cu modelul definit la ultimul alineat din anexa 9 la Ordonanța DFI din 23 noiembrie 2005 privind igiena în momentul sacrificării animalelor. Aceste produse nu pot face obiectul comerțului cu statele membre ale Uniunii Europene în conformitate cu dispozițiile articolului 9a din Ordonanța DFI din 23 noiembrie 2005 privind produsele alimentare de origine animală.

- (7) Carcasele și carnea provenind de la porcii domestici pentru îngrășare și sacrificare care fac obiectul comerțului dintre statele membre ale Uniunii Europene și Elveția care provin:

— din exploatații recunoscute ca indemne de *Trichinella* de autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene;

— din regiuni unde riscul prezenței *Trichinella* la porcii domestici este recunoscut oficial ca fiind neglijabil;

care nu au fost supuse examenului care vizează depistarea prezenței *Trichinella* în temeiul articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 2075/2005, circulă exact în aceleași condiții cu cele care fac obiectul comerțului dintre statele membre ale Uniunii Europene.

(8) În temeiul articolului 2 din Ordonanța privind igiena (OHyg; RS 817.024.1), autoritățile competente din Elveția pot să prevadă în cazuri speciale excepții de la articolele 8, 10 și 14 din ordonanța menționată:

(a) pentru a răspunde nevoilor unităților situate în regiuni de munte în conformitate cu Legea federală din 6 octombrie 2006 privind politica regională (RS 901.0) și Ordonanța din 28 noiembrie privind politica regională (RS 901.021).

Autoritățile competente din Elveția se angajează să notifice Comisiei aceste adaptări prin procedură scrisă. Notificarea menționată:

- include o descriere detaliată a dispozițiilor pentru care autoritățile competente din Elveția estimează că este necesară o adaptare și indică natura adaptării în cauză;
- descrie produsele alimentare și unitățile în cauză;
- explică motivele acestei adaptări (inclusiv, după caz, prin punerea la dispoziție a unei sinteze a analizei riscurilor efectuată și prin indicarea măsurilor care urmează să fie luate pentru ca adaptarea să nu aducă atingere obiectivelor Ordonanței privind igiena (OHyg; RS 817.024.1);
- furnizează orice alte informații pertinente.

Comisia și statele membre dispun de un termen de trei luni de la primirea notificării pentru a transmite observații în scris. Dacă este necesar, este convocat Comitetul mixt veterinar;

(b) pentru fabricarea produselor alimentare care prezintă caracteristici tradiționale.

Autoritățile competente din Elveția se angajează să notifice Comisiei aceste adaptări prin procedură scrisă cel târziu 12 luni de la acordarea, cu titlu individual sau general, a derogărilor menționate. Fiecare notificare:

- descrie pe scurt dispozițiile care au fost adaptate;
- descrie produsele alimentare și unitățile în cauză; și
- furnizează orice alte informații pertinente.

(9) Comisia informează Elveția cu privire la derogările și adaptările aplicate în statele membre ale Uniunii Europene în temeiul articolului 13 din Regulamentul (CE) nr. 852/2004, al articolului 10 din Regulamentul (CE) nr. 852/2003, al articolului 13 din Regulamentul (CE) nr. 854/2003 și al articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 2074/2005.

(10) În conformitate cu articolul 179d din Ordonanța privind epizootiile și cu articolul 4 din Ordonanța privind produsele alimentare de origine animală, Elveția a instituit o politică de retragere a MRS din lanțul alimentar animal și uman. Lista MRS înlăturate de la bovine cuprinde, mai ales, coloana vertebrală a animalelor în vârstă de peste 30 de luni, amigdalele, intestinele de la duoden până la rect și mezenterul animalelor de toate vârstele.

(11) Laboratoarele de referință din Uniunea Europeană pentru reziduurile de medicamente veterinare și de contaminanți din produsele alimentare de origine animală sunt următoarele:

- (a) Pentru reziduurile enumerate în grupa A punctele 1, 2, 3 și 4, grupa B punctul 2 litera (d) și grupa B punctul 3 litera (d) din anexa I la Directiva 96/23/CE

RIKILT – Institute of Food Safety, part of Wageningen UR P.O.

P.O. Box 230

6700 AE Wageningen

Nederland

- (b) Pentru reziduurile enumerate în grupa B punctul 1 și grupa B punctul 3 litera (e) din anexa I la Directiva 96/23/CE, precum și pentru carbadox și olaquinox:

Laboratoire d'étude et de recherches sur les médicaments vétérinaires et les désinfectants

ANSES – Laboratoire de Fougères

35306 Fougères cedex

France

- (c) Pentru reziduurile enumerate în grupa A punctul 5 și grupa B punctul 2 literele (a), (b) și (e) din anexa I la Directiva 96/23/CE:

Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit

Diedersdorfer Weg 1

12277 Berlin

Deutschland

- (d) Pentru reziduurile enumerate în grupa B punctul 3 litera (c) din anexa I la Directiva 96/23/CE:

Istituto Superiore di Sanità (ISS)

Viale Regina Elena, 299

00161 Roma

Italia

Elveția suportă cheltuielile care îi revin pentru operațiunile care decurg din aceste desemnări. Funcțiile și sarcinile acestor laboratoare sunt cele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 882/2004.

(12) În așteptarea recunoașterii alinierii legislației Uniunii Europene și a legislației elvețiene, pentru exporturile spre Uniunea Europeană, Elveția asigură conformitate cu actele enunțate mai jos și cu textele de punere în aplicare a acestora:

1. Regulamentul (CEE) nr. 315/93 al Consiliului din 8 februarie 1993 de stabilire a procedurilor comunitare privind contaminanții din alimente (JO L 37, 13.2.1993, p. 1).

2. Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 872/2012 al Comisiei din 1 octombrie 2012 de adoptare a listei cu substanțele aromatizante prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2232/96 al Parlamentului European și al Consiliului, de introducere a acesteia în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1565/2000 al Comisiei și a Deciziei 1999/217/CE a Comisiei (JO L 267, 2.10.2012, p. 1).
3. Directiva 96/22/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind interzicerea utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal sau tireostatic și a substanțelor β -agoniste în creșterea animalelor și de abrogare a Directivelor 81/602/CEE, 88/146/CEE și 88/299/CEE (JO L 125, 23.5.1996, p. 3);
4. Directiva 96/23/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind măsurile de monitorizare a anumitor substanțe și reziduuri ale acestora în animale vii și în produse și de abrogare a Directivelor 85/358/CEE și 86/469/CEE și a Deciziilor 89/187/CEE și 91/664/CEE (JO L 125, 23.5.1996, p. 10).
5. Directiva 1999/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 februarie 1999 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind produsele și ingredientele alimentare tratate cu radiații ionizante (JO L 66, 13.3.1999, p. 16).
6. Directiva 1999/3/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 februarie 1999 de stabilire a unei liste comunitare cu produsele și ingredientele alimentare tratate cu radiații ionizante (JO L 66, 13.3.1999, p. 24).

[...]

8. Decizia 2002/840/CE a Comisiei din 23 octombrie 2002 privind adoptarea listei unităților din țări terțe, autorizate pentru iradierea produselor alimentare (JO L 287, 25.10.2002, p. 40).
9. Regulamentul (CE) nr. 2065/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 noiembrie 2003 privind aromele de fum utilizate sau destinate utilizării în sau pe produsele alimentare (JO L 309, 26.11.2003, p. 1).
10. Regulamentul (CE) nr. 1881/2006 al Comisiei din 19 decembrie 2006 de stabilire a nivelurilor maxime pentru anumiți contaminanți din produsele alimentare (JO L 364, 20.12.2006, p. 5).

[...]

12. Regulamentul (CE) nr. 1332/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind enzimele alimentare și de modificare a Directivei 83/417/CEE a Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului, a Directivei 2000/13/CE, a Directivei 2001/112/CE a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 258/97 (JO L 354, 31.12.2008, p. 7).
13. Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aditivii alimentari (JO L 354, 31.12.2008, p. 16).
14. Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aromele și anumite ingrediente alimentare cu proprietăți aromatizante destinate utilizării în și pe produsele alimentare și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 2232/96 și (CE) nr. 110/2008 și a Directivei 2000/13/CE (JO L 354, 31.12.2008, p. 34).

15. [...] **Regulamentul (UE) nr. 231/2012 al Comisiei din 9 martie 2012 de stabilire a specificațiilor pentru aditivii alimentari enumerați în anexele II și III la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 83, 22.3.2012, p. 1).**

16. Directiva 2009/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind solvenții de extracție utilizați la fabricarea produselor alimentare și a ingredientelor alimentare (JO L 141, 6.6.2009, p. 3).

[...]

[...]

19. Regulamentul (CE) nr. 470/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 de stabilire a procedurilor comunitare în vederea stabilirii limitelor de reziduuri ale substanțelor farmacologic active din alimentele de origine animală, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2377/90 al Consiliului și de modificare a Directivei 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 152, 16.6.2009, p. 11).

„Subproduse de origine animală care nu sunt destinate consumului uman”

Exporturi din Uniunea Europeană spre Elveția și exporturi din Elveția spre Uniunea Europeană

Exporturi din Uniunea Europeană spre Elveția și exporturi din Elveția spre Uniunea Europeană		
Condiții comerciale		Echivalență
Uniunea Europeană (*)	Elveția (*)	
(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.		
1. Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă (JO L 147, 31.5.2001, p. 1). 2. Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (Regulament privind subprodusele de origine animală) (JO L 300, 14.11.2009, p. 1); 3. Regulamentul (UE) nr. 142/2011 al Comisiei din 25 februarie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de punere în aplicare a Directivei 97/78/CE a Consiliului în ceea ce privește anumite probe și produse care sunt scutite de la controalele sanitar-veterinare la frontieră în conformitate cu directiva menționată (JO L 54, 26.2.2011, p. 1).	1. Ordonanța din 23 noiembrie 2005 privind sacrificarea animalelor și controlul cărnii (OAbCV; RS 817.190); 2. Ordonanța DFI din 23 noiembrie 2005 privind igiena în momentul sacrificării animalelor (OHyAb; RS 817.190.1); 3. Ordonanța din 27 iunie 1995 privind epizootiile (OFE; RS 916.401); 4. Ordonanța din 18 aprilie 2007 privind importul, tranzitul și exportul de animale și produse de origine animală (OITE; RS 916.443.10); 5. Ordonanța din 25 mai 2011 privind eliminarea subproduselor de origine animală (OESPA; RS 916.441.22).	Da, în condiții speciale

Cerințe speciale

Pentru importurile sale, Elveția aplică aceleași dispoziții ca cele prevăzute la articolele 25-28 și 30-31 din Regulamentul (UE) nr. 142/2011, precum și în anexele XIV și XV (certIFICATE) la acesta, în conformitate cu articolele 41 și 42 din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009.

Comerțul cu materii de categoriile 1 și 2 este reglementat de articolul 48 din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009.

Materiile de categoria 3 care fac obiectul comerțului între statele membre ale Uniunii Europene și Elveția trebuie să fie însoțite de documentele comerciale și de certificatele de sănătate prevăzute în capitolul III din anexa VIII la Regulamentul (UE) nr. 142/2011, în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 142/2011 și cu articolele 21 și 48 din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009.

În conformitate cu titlul II capitolul I secțiunea 2 din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009, precum și cu capitolul IV din Regulamentul (UE) nr. 142/2011 și cu anexa IX la acesta, Elveția întocmește lista unităților sale corespunzătoare.

CAPITOLUL II

Alte sectoare decât cele care intră sub incidența capitolului I

Exporturi din Uniunea Europeană spre Elveția și exporturi din Elveția spre Uniunea Europeană

Aceste exporturi se efectuează în condițiile prevăzute pentru comerțul în interiorul Uniunii. Cu toate acestea, după caz, autoritățile competente eliberează un certificat care atestă respectarea acestor condiții în vederea însoțirii loturilor.

Dacă este necesar, modelele de certificate vor fi discutate în cadrul Comitetului mixt veterinar.”

ANEXA VII

Apendicele 7 din anexa 11 la Acordul agricol se înlocuiește cu următorul text:

„APENDICELE 7

AUTORITĂȚILE COMPETENTE

PARTEA A

Elveția

Competențele în materie de controale sanitar-veterinare sunt partajate de serviciile cantoanelor individuale și cele ale Oficiului Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare. În acest sens, se aplică următoarele dispoziții:

- în ceea ce privește exporturile spre Uniunea Europeană, cantoanele sunt responsabile de controlul respectării condițiilor și cerințelor privind producția, îndeosebi de inspecțiile legale și de certificarea privind sănătatea care atestă respectarea normelor și cerințelor stabilite;
- Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare este responsabil de coordonarea generală, de auditul sistemelor de inspecție și de acțiunea legislativă necesară pentru garantarea aplicării uniforme a normelor și cerințelor în cadrul pieței elvețiene. De asemenea, el este responsabil în ceea ce privește importul produselor alimentare de origine animală și alte produse de origine animală care provin din țări terțe. În fine, el eliberează autorizațiile pentru exportul subproduselor de origine animală de categoria 1 și 2 către Uniunea Europeană.

PARTEA B

Uniunea Europeană

Competențele sunt partajate de serviciile naționale ale statelor membre individuale și Comisia Europeană. În acest sens, se aplică următoarele dispoziții:

- în ceea ce privește exporturile spre Elveția, statele membre sunt responsabile de controlul respectării condițiilor și cerințelor privind producția, îndeosebi de inspecțiile legale și de certificarea privind sănătatea animală care atestă respectarea normelor și cerințelor stabilite;
 - Comisia Europeană este responsabilă de coordonarea generală, de auditul sistemelor de inspecție și de acțiunea legislativă necesară pentru garantarea aplicării uniforme a normelor și cerințelor în cadrul pieței unice europene.”
-

ANEXA VIII

Apendicele 10 din anexa 11 la Acordul agricol se înlocuiește cu următorul text:

„APENDICELE 10

PRODUSE DE ORIGINE ANIMALĂ: CONTROALE LA FRONTIERĂ ȘI TAXE

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

A. LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Uniunea Europeană	Elveția
1. Decizia 2004/292/CE a Comisiei din 30 martie 2004 privind punerea în aplicare a sistemului TRACES și de modificare a Deciziei 92/486/CEE (JO L 94, 31.3.2004, p. 63);	1. Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40), în special articolul 57;
2. Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).	2. Ordonanța din 18 aprilie 2007 privind importul, tranzitul și exportul de animale și produse de origine animală (OITE; RS 916.443.10);
	3. Ordonanța din 27 august 2008 privind importul și tranzitul de produse de origine animală provenind din țări terțe, pe cale aeriană (OITPA; RS 916.443.13);
	4. Ordonanța DFI din 16 mai 2007 privind controlul importului și al tranzitului de animale și de produse de origine animală (Ordonanța privind controalele OITE; RS 916.443.106);
	5. Ordonanța din 30 octombrie 1985 privind onorariile percepute de Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare (Ordonanța privind onorariile OSAV; RS 916.472)

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

1. Comisia, în colaborare cu Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare, integrează Elveția în sistemul informatic TRACES, în conformitate cu Decizia 2004/292/CE.
2. Comisia, în colaborare cu Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare, integrează Elveția în sistemul de alertă rapidă prevăzut la articolul 50 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 în ceea ce privește dispozițiile legate de respingerile produselor de origine animală la frontiere.

În cazul respingerii unui lot, a unui container sau a unei încărcături de către o autoritate competentă la un punct de frontieră cu Elveția al Uniunii Europene, Comisia avertizează imediat Elveția.

Elveția notifică imediat Comisia cu privire la orice caz de respingere, legat de un risc direct sau indirect pentru sănătatea umană, a unui lot, a unui container sau a unei încărcături de produse alimentare sau de hrană pentru animale, de către o autoritate competentă de la un punct de frontieră și respectă normele de confidențialitate prevăzute la articolul 52 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002.

Măsurile speciale referitoare la această participare sunt stabilite în cadrul Comitetului mixt veterinar.

CAPITOLUL II

Controale veterinare aplicabile comerțului între statele membre ale Uniunii Europene și Elveția

A. LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Controalele veterinare care se aplică în cadrul comerțului dintre statele membre ale Uniunii Europene și Elveția sunt efectuate în conformitate cu următoarele dispoziții:

Uniunea Europeană	Elveția
1. Directiva 89/608/CEE a Consiliului din 21 noiembrie 1989 privind asistența reciprocă pe care autoritățile administrative ale statelor membre și-o acordă și colaborarea dintre acestea și Comisie pentru a asigura punerea în aplicare a legislației în sectorul veterinar și zootehnic (JO L 351, 2.12.1989, p. 34).	1. Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40), în special articolul 57;
2. Directiva 89/662/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1989 privind controlul veterinar în cadrul schimburilor intracomunitare în vederea realizării pieței interne (JO L 395, 30.12.1989, p. 13).	2. Ordonanța din 18 aprilie 2007 privind importul, tranzitul și exportul de animale și produse de origine animală (OITE; RS 916.443.10);
3. Directiva 2002/99/CE a Consiliului din 16 decembrie 2002 de stabilire a normelor de sănătate animală care reglementează producția, transformarea, distribuția și introducerea produselor de origine animală destinate consumului uman (JO L 18, 23.1.2003, p. 11).	3. Ordonanța din 27 august 2008 privind importul și tranzitul de produse de origine animală provenind din țări terțe, pe cale aeriană (OITPA; RS 916.443.13);
	4. Ordonanța DFI din 16 mai 2007 privind controlul importului și al tranzitului de animale și de produse de origine animală (Ordonanța privind controalele OITE; RS 916.443.106);
	5. Ordonanța din [...] 28 noiembrie 2014 privind importul, tranzitul și exportul de animale de companie ([...] OITE-AC ; RS 916.443.14);
	6. Ordonanța din 30 octombrie 1985 privind onorariile percepute de Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare (Ordonanța privind onorariile OSAV; RS 916.472).

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

În cazurile prevăzute la articolul 8 din Directiva 89/662/CEE, autoritățile competente de la locul de destinație contactează imediat autoritățile competente de la locul de expediție. Acestea iau toate măsurile necesare și comunică autorității competente de la locul de expediție și Comisiei natura controalelor efectuate, deciziile luate și motivele care stau la baza acestor decizii.

Responsabilitatea punerii în aplicare a dispozițiilor prevăzute la articolele 10, 11 și 16 din Directiva 89/608/CEE și la articolele 9 și 16 din Directiva 89/662/CEE aparține Comitetului mixt veterinar.

CAPITOLUL III

Controale veterinare aplicabile importurilor din țări terțe

A. LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat ultima dată, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

Controalele privind importurile din țări terțe sunt efectuate în conformitate cu dispozițiile următoare:

Uniunea Europeană	Elveția
1. Regulamentul (CE) nr. 136/2004 al Comisiei din 22 ianuarie 2004 de stabilire a procedurilor controalelor sanitar-veterinare la punctele de control la frontieră ale Comunității la importul produselor provenind din țări terțe (JO L 21, 28.1.2004, p. 11).	1. Legea din 1 iulie 1966 privind epizootiile (LFE; RS 916.40), în special articolul 57;
2. Regulamentul (CE) nr. 206/2009 al Comisiei din 5 martie 2009 privind introducerea în Comunitate a transporturilor personale cu produse de origine animală și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 136/2004 (JO L 77, 24.3.2009, p. 1).	2. Ordonanța din 18 aprilie 2007 privind importul, tranzitul și exportul de animale și produse de origine animală (OITE; RS 916.443.10);
3. Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman (JO L 139, 30.4.2004, p. 206).	3. Ordonanța din 27 august 2008 privind importul și tranzitul de produse de origine animală provenind din țări terțe, pe cale aeriană (OITPA; RS 916.443.13);
4. Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, 30.4.2004, p. 1).	4. Ordonanța DFI din 16 mai 2007 privind controlul importului și al tranzitului de animale și de produse de origine animală (Ordonanța privind controalele OITE; RS 916.443.106);
5. Directiva 89/608/CEE a Consiliului din 21 noiembrie 1989 privind asistența reciprocă pe care autoritățile administrative ale statelor membre și-o acordă și colaborarea dintre acestea și Comisie pentru a asigura punerea în aplicare a legislației în sectorul veterinar și zootehnic (JO L 351, 2.12.1989, p. 34).	5. Ordonanța din [...] 28 noiembrie 2014 privind importul, tranzitul și exportul de animale de companie ([...] OITE-AC ; RS 916.443.14);
6. Directiva 96/22/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind interzicerea utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal sau tireostatic și a substanțelor β-agoniste în creșterea animalelor și de abrogare a Directivelor 81/602/CEE, 88/146/CEE și 88/299/CEE (JO L 125, 23.5.1996, p. 3).	6. Ordonanța din 30 octombrie 1985 privind onorariile percepute de Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare (Ordonanța privind onorariile OSAV; RS 916.472);
7. Directiva 96/23/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind măsurile de monitorizare a anumitor substanțe și reziduuri ale acestora în animale vii și în produse și de abrogare a Directivelor 85/358/CEE și 86/469/CEE și a Deciziilor 89/187/CEE și 91/664/CEE (JO L 125, 23.5.1996, p. 10).	7. Legea din 9 octombrie 1992 privind produsele alimentare (LDAI; RS 817.0);
8. Directiva 97/78/CE a Consiliului din 18 decembrie 1997 de stabilire a principiilor de bază ale organizării controalelor veterinare pentru produsele care provin din țări terțe și sunt introduse în Comunitate (JO L 24, 30.1.1998, p. 9).	8. Ordonanța din 23 noiembrie 2005 privind produsele alimentare și obiectele uzuale (ODAILOUS, RS 817.02);
	9. Ordonanța din 23 noiembrie 2005 privind aplicarea legislației privind produsele alimentare (RS 817.025.21);
	10. Ordonanța DFI din 26 iunie 1995 privind substanțele străine și componentele alimentelor (OSEC; RS 817.021.23).

Uniunea Europeană	Elveția
9. Decizia 2002/657/CE a Comisiei din [...] 12 august 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Directivei 96/23/CE a Consiliului privind funcționarea metodelor de analiză și interpretarea rezultatelor (JO L 221, 17.8.2002, p. 8).	
10. Directiva 2002/99/CE a Consiliului din 16 decembrie 2002 de stabilire a normelor de sănătate animală care reglementează producția, transformarea, distribuția și introducerea produselor de origine animală destinate consumului uman (JO L 18, 23.1.2003, p. 11);	
11. Decizia 2005/34/CE a Comisiei din 11 ianuarie 2005 de stabilire a standardelor armonizate privind testele pentru detectarea anumitor reziduuri în produsele de origine animală importate din țări terțe (JO L 16, 20.1.2005, p. 61);	
12. Decizia 2007/275/CE a Comisiei din 17 aprilie 2007 privind listele de animale și produse care urmează să fie supuse controalelor la punctele de control la frontieră în conformitate cu Directivele 91/496/CEE și 97/78/CE ale Consiliului (JO L 116, 4.5.2007, p. 9).	

B. NORME DE PUNERE ÎN APLICARE

- În sensul aplicării articolului 6 din Directiva 97/78/CE, punctele de control la frontieră ale statelor membre ale Uniunii Europene sunt următoarele: punctele de control la frontieră autorizate pentru controalele veterinare ale produselor de origine animală și care figurează în anexa la Decizia 2001/881/CE a Comisiei din 7 decembrie 2001 de stabilire a listei punctelor de control la frontieră desemnate pentru controalele veterinare ale animalelor și produselor animale din țări terțe și de actualizare a normelor privind controalele care trebuie efectuate de către specialiștii Comisiei, astfel cum a fost modificată.
- În sensul aplicării articolului 6 din Directiva 97/78/CEE, punctele de control la frontieră pentru Elveția sunt următoarele:

Numele	Cod TRACES	Tip	Centru de control	Tip de autorizație
Aeroportul Zürich	CHZRH4	A	Centrul 1	NHC (*)
			Centrul 2	HC(2) (*)
Aeroportul Geneva	CHGVA4	A	Centrul 2	HC(2), NHC (*)

(*) Prin trimitere la categoriile de autorizație stabilite prin Decizia 2009/821/CE

Comitetul mixt veterinar examinează modificările ulterioare ale listei punctelor de control la frontieră, ale centrelor de control și ale tipurilor de autorizație a acestora.

Responsabilitatea punerii în aplicare a controalelor la fața locului revine Comitetului mixt veterinar, în special în temeiul articolului 45 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 și al articolului 57 din Legea privind epizootiile.

CAPITOLUL IV

Condiții de sănătate și condiții de control privind comerțul dintre Uniunea Europeană și Elveția

Pentru sectoarele în care echivalența este recunoscută în mod reciproc, produsele de origine animală care fac obiectul comerțului între statele membre ale Uniunii și Elveția circulă în aceleași condiții ca și produsele care fac obiectul comerțului între statele membre ale Uniunii. Dacă este necesar, aceste produse sunt însoțite de certificatele de sănătate prevăzute pentru comerțul între statele membre ale Uniunii Europene sau stabilite de prezenta anexă și disponibile în sistemul TRACES.

Pentru celelalte sectoare, condițiile de sănătate stabilite în capitolul II din apendicele 6 rămân aplicabile.

CAPITOLUL V

Condiții de sănătate și condiții de control ale importurilor din țări terțe

I. UNIUNEA EUROPEANĂ – LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

A. Norme de sănătate publică

1. Directiva 2009/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind solvenții de extracție utilizați la fabricarea produselor alimentare și a ingredientelor alimentare (**reformare**) (JO L 141, 6.6.2009, p. 3).
2. Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aromele și anumite ingrediente alimentare cu proprietăți aromatizante destinate utilizării în și pe produse alimentare și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 2232/96 și (CE) nr. 110/2008 și a Directivei 2000/13/CE (JO L 354, 31.12.2008, p. 34).
3. Regulamentul (CE) nr. 470/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 de stabilire a procedurilor comunitare în vederea stabilirii limitelor de reziduuri ale substanțelor farmacologic active din alimentele de origine animală, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2377/90 al Consiliului și de modificare a Directivei 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 152, 16.6.2009, p. 11).
4. Regulamentul (CEE) nr. 315/93 al Consiliului din 8 februarie 1993 de stabilire a procedurilor comunitare privind contaminanții din alimente (JO L 37, 13.2.1993, p. 1).
5. Directiva 95/45/CE a Comisiei din 26 iulie 1995 de stabilire a criteriilor specifice de puritate pentru coloranții autorizați pentru utilizare în produsele alimentare (JO L 226, 22.9.1995, p. 1).
6. Directiva 96/22/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind interzicerea utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal sau tireostatic și a substanțelor β -agoniste în creșterea animalelor și de abrogare a Directivelor 81/602/CEE, 88/146/CEE și 88/299/CEE (JO L 125, 23.5.1996, p. 3);
7. Directiva 96/23/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind măsurile de monitorizare a anumitor substanțe și reziduuri ale acestora în animale vii și în produse și de abrogare a Directivelor 85/358/CEE și 86/469/CEE și a Deciziilor 89/187/CEE și 91/664/CEE (JO L 125, 23.5.1996, p. 10).

8. Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 872/2012 al Comisiei din 1 octombrie 2012 de adoptare a listei cu substanțele aromatizante prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2232/96 al Parlamentului European și al Consiliului, de introducere a acesteia în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1565/2000 al Comisiei și a Deciziei 1999/217/CE a Comisiei (JO L 267, 2.10.2012, p. 1).
9. Directiva 1999/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 februarie 1999 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind produsele și ingredientele alimentare tratate cu radiații ionizante (JO L 66, 13.3.1999, p. 16).
10. Directiva 1999/3/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 februarie 1999 de stabilire a unei liste comunitare cu produsele și ingredientele alimentare tratate cu radiații ionizante (JO L 66, 13.3.1999, p. 24).
11. Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă (JO L 147, 31.5.2001, p. 1).
12. Decizia 2002/840/CE a Comisiei din 23 octombrie 2002 privind adoptarea listei unităților din țări terțe, autorizate pentru iradierea produselor alimentare (JO L 287, 25.10.2002, p. 40).
13. Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind controlul salmonelei și al altor agenți zoonotici specifici, prezenți în rețeaua alimentară (JO L 325, 12.12.2003, p. 1).
14. Regulamentul (CE) nr. 2065/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 noiembrie 2003 privind aromele de fum utilizate sau destinate utilizării în sau pe produsele alimentare (JO L 309, 26.11.2003, p. 1).
15. Directiva 2004/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 de abrogare a unor directive privind igiena alimentară și normele sanitar-veterinare referitoare la producția și comercializarea anumitor produse de origine animală destinate consumului uman și de modificare a Directivelor 89/662/CEE și 92/118/CEE ale Consiliului, precum și a Deciziei 95/408/CE a Consiliului (JO L 157, 30.4.2004, p. 33).
16. Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală (JO L 139, 30.4.2004, p. 55).
17. Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman (JO L 139, 30.4.2004, p. 206).
18. Decizia 2005/34/CE a Comisiei din 11 ianuarie 2005 de stabilire a standardelor armonizate privind testele pentru detectarea anumitor reziduuri în produsele de origine animală importate din țări terțe (JO L 16, 20.1.2005, p. 61);
19. Regulamentul (CE) nr. 401/2006 al Comisiei din 23 februarie 2006 de stabilire a modalităților de prelevare de probe și a metodelor de analiză pentru controlul oficial al conținutului de micotoxine din produsele alimentare (JO L 70, 9.3.2006, p. 12).
20. Regulamentul (CE) nr. 1881/2006 al Comisiei din 19 decembrie 2006 de stabilire a nivelurilor maxime pentru anumiți contaminanți din produsele alimentare (JO L 364, 20.12.2006, p. 5).

21. Regulamentul (UE) nr. 252/2012 al Comisiei din 21 martie 2012 de stabilire a metodelor de prelevare de probe și a metodelor de analiză pentru controlul oficial al nivelurilor de dioxine, de PCB-uri de tipul dioxinelor și de PCB-uri care nu sunt de tipul dioxinelor în anumite produse alimentare și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1883/2006 (JO L 84, 23.3.2012, p. 1).
22. Regulamentul (CE) nr. 333/2007 al Comisiei din 28 martie 2007 de stabilire a metodelor de prelevare a probelor și de analiză pentru controlul oficial al nivelurilor de plumb, cadmiu, mercur, staniu anorganic, 3-MCPD și benzo(a)piren din produsele alimentare (JO L 88, 29.3.2007, p. 29).

B. Norme de sănătate animală

1. Directiva 92/118/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1992 de stabilire a condițiilor de sănătate publică și animală care reglementează schimburile și importurile în Comunitate de produse care nu intră sub incidența condițiilor menționate, stabilite de reglementările comunitare specifice prevăzute de anexa A capitolul I la Directiva 89/662/CEE și, în ceea ce privește agenții patogeni, la Directiva 90/425/CEE (JO L 62, 15.3.1993, p. 49).
2. Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă (JO L 147, 31.5.2001, p. 1).
3. Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (JO L 300, 14.11.2009, p. 1).
4. Regulamentul (UE) nr. 142/2011 al Comisiei din 25 februarie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de punere în aplicare a Directivei 97/78/CE a Consiliului în ceea ce privește anumite probe și produse care sunt scutite de la controalele sanitare-veterinare la frontieră în conformitate cu directiva menționată (JO L 54, 26.2.2011, p. 1).
5. Directiva 2002/99/CE a Consiliului din 16 decembrie 2002 de stabilire a normelor de sănătate animală care reglementează producția, transformarea, distribuția și introducerea produselor de origine animală destinate consumului uman (JO L 18, 23.1.2003, p. 11).
6. Directiva 2006/88/CE a Consiliului din 24 octombrie 2006 privind cerințele de sănătate animală pentru animale și produse de acvacultură și privind prevenirea și controlul anumitor boli la animalele de acvacultură (JO L 328, 24.11.2006, p. 14).

C. Alte măsuri specifice (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

1. Acord interimar de comerț și uniune vamală între Comunitatea Economică Europeană și Republica San Marino – Declarație comună – Declarația Comunității (JO L 359, 9.12.1992, p. 14).
2. Decizia [...] **94/1/CECO** a Consiliului și a Comisiei din 13 decembrie 1993 privind încheierea Acordului privind Spațiul Economic European între Comunitățile Europene, statele membre ale acestora și Republica Austria, Republica Finlanda, Republica Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, Regatul Suediei și Confederația Elvețiană (JO L 1, 3.1.1994, p. 1).
3. Decizia 97/132/CE a Consiliului din 17 decembrie 1996 privind încheierea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Noua Zeelandă privind măsurile sanitare aplicabile în comerțul cu animale vii și produse de origine animală (JO L 57, 26.2.1997, p. 4).

4. Decizia 97/345/CE a Consiliului din 17 februarie 1997 privind încheierea protocolului privind problemele veterinare de completare a Acordului sub forma unui schimb de scrisori între Comunitatea Economică Europeană și Principatul Andora (JO L 148, 6.6.1997, p. 15).
5. Decizia 98/258/CE Consiliului din 16 martie 1998 privind încheierea Acordului între Comunitatea Europeană și Statele Unite ale Americii cu privire la măsurile sanitare pentru protejarea sănătății publice și animale în comerțul cu animale vii și produse de origine animală (JO L 118, 21.4.1998, p. 1).
6. Decizia 98/504/CE a Consiliului din 29 iunie 1998 privind încheierea Acordului interimar privind comerțul și aspectele comerciale conexe dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Statele Unite Mexicane, pe de altă parte (JO L 226, 13.8.1998, p. 24).
7. Decizia 1999/201/CE a Consiliului din 14 decembrie 1998 privind încheierea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Guvernul Canadei cu privire la măsurile sanitare pentru protecția sănătății publice și animale în comerțul cu animale vii și produse de origine animală (JO L 71, 18.3.1999, p. 1).
8. Decizia 1999/778/CE a Consiliului din 15 noiembrie 1999 de încheiere a unui Protocol referitor la probleme veterinare care completează Acordul dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Guvernul Danemarcei și Guvernul Național din insulele Feroe, pe de altă parte (JO L 305, 30.11.1999, p. 25).
9. Protocolul 1999/1130/CE privind chestiunile veterinare de completare a Acordului între Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Guvernul Danemarcei și Guvernul Local al Insulelor Feroe, pe de altă parte (JO L 305, 30.11.1999, p. 26).
10. Decizia 2002/979/CE a Consiliului din 18 noiembrie 2002 privind semnarea și aplicarea provizorie a anumitor dispoziții ale unui Acord de constituire a unei asocieri între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Chile, pe de altă parte (JO L 352, 30.12.2002, p. 1).

II. ELVEȚIA – LEGISLAȚIE (*)

(*) Orice trimitere la un act se înțelege ca trimitere la acel act astfel cum a fost modificat înainte de 31 decembrie 2014, sub rezerva existenței unor dispoziții contrare.

- A. Ordonanța din 18 aprilie 2007 privind importul, tranzitul și exportul de animale și produse de origine animală (OITE; RS 916.443.10);
- B. Ordonanța din 27 august 2008 privind importul și tranzitul de produse de origine animală provenind din țări terțe, pe cale aeriană (OITPA; RS 916.443.13).

III. MODALITĂȚI DE PUNERE ÎN APLICARE

- A. Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare aplică, simultan cu statele membre ale Uniunii Europene, condițiile de import prevăzute de actele menționate la punctul I din prezentul apendice, măsurile de punere în aplicare și listele cu unitățile de unde sunt autorizate importurile respective. Această obligație se aplică tuturor actelor corespunzătoare, oricare ar fi data de adoptare a acestora.

Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare poate adopta măsuri mai restrictive și poate solicita garanții suplimentare. În cadrul Comitetului mixt veterinar au loc consultări în vederea găsirii unor soluții adecvate.

Oficiul Federal pentru Siguranța Alimentară și Afaceri Veterinare și statele membre ale Uniunii Europene se notifică reciproc cu privire la condițiile specifice de import stabilite cu titlu bilateral care nu fac obiectul unei armonizări la nivel comunitar.

- B. Punctele de control la frontieră ale statelor membre menționate la punctul B.1 din capitolul III al prezentului apendice efectuează controalele privind importurile din țări terțe destinate Elveției în conformitate cu punctul A din capitolul III al prezentului apendice.
- C. Punctele de control la frontieră ale Elveției menționate la punctul B.2 din capitolul III al prezentului apendice efectuează controalele privind importurile din țări terțe destinate statelor membre ale Uniunii Europene în conformitate cu punctul A din capitolul III al prezentului apendice.
- D. În temeiul Ordonanței din 27 august 2008 privind importul și tranzitul de produse de origine animală provenind din țări terțe, pe cale aeriană (OITPA; RS 916.443.13), Confederația Elvețiană își menține posibilitatea de a importa carne de bovine provenită de la bovine potențial tratate cu promotori de creștere. Exportul acestei cărnii spre Uniunea Europeană este interzis. În plus, Confederația Elvețiană:
 - limitează utilizarea tipurilor de carne în cauză numai pentru livrarea directă către consumator prin unități de distribuție cu amănuntul, în condițiile unei etichetări corespunzătoare;
 - limitează introducerea acestora doar la punctele de control la frontieră elvețiene; și
 - menține un sistem de trasabilitate și de canalizare adecvat care urmărește să prevină orice posibilitate de introducere ulterioară pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene;
 - prezintă Comisiei o dată pe an un raport cu privire la originea și destinația importurilor, precum și stadiul controalelor efectuate în scopul de a asigura respectarea condițiilor enumerate mai sus;
 - în cazul unor motive de preocupare, aceste dispoziții vor fi examinate de Comitetul mixt veterinar.

CAPITOLUL VI

Taxe

1. Nu se percep taxe pentru controalele veterinare aplicabile comerțului dintre statele membre ale Uniunii Europene și Elveția.
2. Pentru controalele veterinare ale importurilor din țări terțe, autoritățile elvețiene se angajează să perceapă taxele legate de controalele oficiale prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, 30.4.2004, p. 1)."

ANEXA IX

Apendicele 11 la anexa 11 la Acordul agricol se înlocuiește cu următorul text:

„APENDICELE 11

PUNCTE DE CONTACT

I. Pentru Uniunea Europeană:

Director

Afaceri veterinare și internaționale

Direcția Generală Sănătate și Siguranță Alimentară

Commission européenne

1049 Bruxelles, Belgia

II. Pentru Elveția:

Director

Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires

3003 Berne, Elveția”

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO